

421/142. 234
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ

ΣΤΑΛΕΧΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΣΤΑΛΙΑΝΟΥ ΓΕΡΕΩΣ ΚΥΤΡΑΚΑ,

ΚΑΙ

ΑΦΙΕΡΩΘΕΙΣΑ ΤΟΥΣ ΤΙΜΩΤΑΤΟΙΣ
ΙΩΑΝΝΗ ΛΑΣΚΑΡΕΙ ΤΩ
ΕΞΟΧΩΤΑΤΩ ΓΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗ,

ΚΑΙ

ΒΑΣΙΛΩ ΠΑΥΛΟΥΤΩ ΧΡΗ-
ΣΙΜΩΤΑΤΩ

ΕΠΙΤΡΟΠΟΙΣ

Τῶ ἐν Κερκύρᾳ Πανεπιδόξῳ Ναὺ τιμαρμένῳ ἐπ' ὀνόματι

Τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιώτισσας,

ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΟΥ.

α ↓ π ς. ΕΝΕΤΓΗΝΣΙΝ, 1786.

Παρά Νικολάω Γλοκεϊ πρὸς τὸν Ἰωαννῖναν.
CON LICENZA DE SUPERIORI.

Γωάννη Λάσκαρει τῷ Ἐξοχωτάτῳ Γαρεσοφισῇ,
 ἢ Βλασίῳ Παυλῆτζῳ τῷ χρησιμωτάτῳ τῷ
 Σεβασμιωτάτῳ Ναῦ τῆς πανπεράγης Θεο-
 τόκης Σπηλαιώτισας, ἢ Βλασίῳ τῷ πα-
 νενδόξῳ Γερομάρτυρος,
 Ἐφόροις, ἢ Ἐπιτεόποις ἀξιαγάτοις.

Ἐκ παλαι νομομισμένη συνήθεια εἶναι τα
 νεωτὶ κατεσκάσμενα πονήματα, καὶ Βιβλία,
 ὅπου ἔχουσιν νὰ εὔγουν εἰς φῶς μὲ τῷ τύπῳ πῶ
 λαμ-

λαμπρότητα, να προσφωνοῦνται, καὶ νὰ ἀφιε-
ρουῦνται εἰς τινὰ τίμια, καὶ ἀξιόλογα ὑποκείμε-
να, διὰ νὰ ἀπολαμβάνουσι τὴν ἐκείνων προσοσίαν,
καὶ σκέπῃ. Τούτου ἕνεκα κινούμενος ἢ ἐγὼ ἀπὸ
ἀλαβητικὸν πόθον, μετὰ νὰ ἔκαμα μίαν συλ-
λογὴν ἐγκωμιαστικῶν Τροπαείων εἰς τιμὴν, καὶ
αἶνον τοῦ πανευδόξου Ἀγίου Γερομάρτυρος Βλα-
σίου Ἀρχιεπισκόπου Σεβασείας, ἀπὸ διαφόρους
τῆς Ἐκκλησίας λογάδας, καὶ ἱερὸς μουσουργέ-
τας, δίκαιον ἔκρινεν καὶ πρέπον ταύτῃ νὰ ἀναθή-
σω εἰς ὑμᾶς τὰ ὄντως ἀξιοπρεπῆ καὶ τίμια προ-
σώπα, Ἐξοχώτατε Γαβροσοφιστὰ Γωάννη, καὶ χρη-
σιμώτατε Βλάσιε. Ναὶ εἰς ὑμᾶς ὡς ἀξιοτάτους
καὶ φιλοχερσοτάτους Εὐφόρους καὶ κηδεμόνας τοῦ
Θείου Ναοῦ τοῦ αὐτοῦ πανευδόξου Ἀγίου· οἱ ὅ-
ποιοι δὲν λέπετε ἀκατάπαυστα μετ' ἀγρυπνῶν ὄμμα
μα

νὰ μεριμνᾶτε, καὶ νὰ φροντίζετε διὰ τὸν ἐκεί-
νου καλλωπισμὸν, εἰς τρόπον ὅτι μετὰ τοὺς ἀμε-
πήτους ἀγῶνας καὶ κόπους ὅπου ἐδοκιμάσετε, καὶ
μετὰ τοὺς ἀπείρους ἰδρώτας ὅπου ἐχύσετε τὸν ἀ-
ποκαταστήσετε εἰς πολὺ φῶς. καὶ εἰλβόντα παν-
ταχόθεν ἐπίγειον Οὐρανόν. Σιωπῶ τὰ λοι-
πὰ ὑμέτερα προτερήματα, τὰς ἀρετάς τε καὶ χά-
ριτας, ὅπου θαυμασίως ἐγκαλλωπίζουσι τὰς ὑμε-
τέρας ψυχάς. τοῦ μὲν δηλαδὴ τὴν σοφίαν, τὴν
πολυμάθειαν, καὶ τὰ πρὸς τὴν ἱατρικὴν Ἐπιστή-
μην, καὶ ἐμπειρίαν ἀσύγκριτον, τοῦ δὲ τὴν
χρηστότητα, τὴν φιλοφροσύνην, τὴν ὑπάκουαν,
καὶ ἀμφοτέρων ὁμοῦ τὴν ὀξύτητα τῆς διανοίας,
τὸ πολὺ τῆς φρονήσεως, τὴν σεμνότητα τῆς ἡ-
θῆς, καὶ τῆς ὑπομονῆς τὴν κοσμιότητα. Δέξα-
σθε τίνυν, ὃ φιλοσεβέστατοι Ἄνδρες, ἀμνηστῶς τὸ ἐ-
λάχι-

λάχιζον τοῦτο αἰάθημα , ὑποβλέποντες ὅχι εἰς τὸ
αἰάθημα τῶ μικρότητα , ἀλλ' εἰς ἐκεῖνο ὅπου
κάμνει καὶ τὰ ταπεινὰ λαμπρὰ καὶ τίμια , δη-
λαδὴ τῶ διάθεσιν τῆς καρδίας , μὲ τῶ ὁποίαν
καὶ ὅλον τὸν ἑαυτὸν με εἰς τῶ ὑμῶ Τιμιότητα ἀ-
λαβῶς αἰατίζημι .

Εν Κερκύρα 1786. Ἐ'τας τὸ σωτήριον.

Τῆς ὑμῶ Τιμιότητος.

Δῆλος ἔ' πρὸς Θεὸν ἀχέτης διάπυρος
Στυλιανὸς Γεράς Κύτσακας
Ο' Κερκυραῖος .

Πᾶσι τοῖς ἐντάξομαίσις , τὴν τῶ κατα-
θυμίων ἑπτάξιν .

Ἰ'ναι πᾶσι γνωστὸν καὶ καταδῆλον , ὅτι
πάνσεπ'τος Ναὸς ἀνέκαθεν ἀνεγνηγερμένος ἀρίσκειται
εἰς τὴν παρούσαν θεοφροῦρητον πολιτείαν , ἐπ' ὀνό-
ματι τοῦ παναδόξου Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βλα-
σίου τῆ Σεβαστείας χρηματίσαντος Ἀρχιεπισκόπου ,
τιμῶς .

τιμώμενος . ἀγκαλὰ καὶ μετὰ παραδρομὴν χρό-
νων ἱκανῶν ἀπὸ τῆς ἐκείνης οἰκοδομῆς , κατὰ τὸ
χιλιοσὸν δηλαδὴ πεντακοσιοσὸν ἐβδομηκοσὸν ἑβδα-
μον ἔτος , οἱ ἔχοντες τὸ κατὰ κόσμον δικαίωμα
τῆς Δεσποτείας τοῦ αὐτοῦ σεβασμίου Ναοῦ , ἀπα-
τεῖλαι καὶ ἀγασθεὶς Ρίκη , μετὰ τινων ἑπισκόπων
καὶ ἀδελφῶν ἐτέρων ἱερωτάτων Ναὸ τῆς πανυπεράγνης
Θεοτόκης τῆς Σπηλαιώτισσας λεγομένης , διὰ γραμμα-
των συμφωνήσαντες , τῶν ἡνωσαν μετ' ἐκείνης , ὧς
τὸς δύο εἰς ἓνα συνήγαγον . καὶ διὰ τῶ ἐκτε-
σινήθαι ἐπεκράτησεν , Ἐκκλησία τῆς ὑπεραγίας
Θεοτόκης , ἣ τῷ Ἀγίῳ Βλασίῳ νὰ ὀνομάζεται .
Τότε λοιπὸν ἡ ἐτήσιος μνήμη λαμπρῶς καὶ ποδω-
φανῶς μὲ ἱερὰς ὑμνωδίας , ἢ μὲ δοξολογίαν , ὡς
θεῖμικ , ἑπιτελεῖται , κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πα-
νίερης αὐτῆς τελειώσεως , ὅπως εἶναι ἡ δεκάτη πρώτη
τῆς

τῇ Φάραξ Μιῶς . Ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἡ εἰς τὸ
Μιῶν αὐτῆς Ἀκολουθία νὰ μὴν ἀπορῇ ἀπὸ ὅλα
τὰ ἐφύμνια ὅσα λαμπρὰ καὶ ποδωδοξὸν ἀποτελε-
σι τὴν ἑορτὴν αὐτῆς ἑπιστήμη Ἀγίῳ , ὅστις ἔτι με-
γαλοπρεπῶς γεραίρεται καὶ πανηγυρίζεται , τότε
χάειν ἀπὸ ἀλλάβειαν πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀγίον κινή-
θαι , ἀρμόδιον ἔκρινεν νὰ συλλέξῃ ἀπὸ διαφόρων
τῆς Ἐκκλησίας ἱερὰς ὑμνωδίας τοιαῦτα ἐγκωμιασι-
κὰ προπάγια , εἰς τὸν αὐτὸν ἱερωτάτην Ἀγίον πρόσ-
φον καὶ κατάκληλα , ὅσα ἀρχῶσι πρὸς ἀναπλή-
ρωσιν τῆς ὑπερήματης τῆς τότε Ἀκολουθίας , καὶ ἐν-
τελῇ αὐτὴν νὰ τὴν ἀποκαταστήσω . Καὶ λοιπὸν ἀπο-
τελεσθεῖσα , ἰδὲ ἀσμερὴ καὶ ποδωχαρὴς ἔρχεται
πρὸς ὑμᾶς , ὃ ἀλαβέσεται καὶ ἐλογιμώτατοι ἱερεῖς
τε καὶ ἑφημέριοι τῶ τῷ Χειρὶ ἁγίων Ἐκκλη-
σιῶν , καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες ἀσεβεῖς ὧ φιλόρ-
τοι ?

Τι, θάρρῃσα, καὶ χρησὰς ἔχουσα τὰς ἐλπίδας,
ὅτι θέλει θητύχαι παρ' ὑμῖν ἀγνώμονα τὴν δό-
δοχὴν, καὶ ὅχι μικρὰ τὴν φιλοφροσύνην. τὴν
ὁποῖαν ἀναγινώσκοντες προσδύμως καὶ ἀλαβῶς, θέ-
λει ἀπολαύετε μεγίστην τῇ Ἀγίου τὴν προσασίαν
καὶ τὴν ἀντίληψιν. Εὐρῶθε, καὶ μέμνηθε ἐν
ταῖς ὑμετέραις προσόχαῖς καὶ τοῦ πονήσαν-
τος.

ΜΗΝΙ

ΜΗΝΙ ΦΕΤΡΟΥΑΡΙΩ, ΙΑ'

ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ,

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Β Λ Α Σ Ι Ο Υ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν σίχ. σ. ε. ψάλλο-
μεν σίχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας ὅσπερ Βλάσας,
ἱερωσιῶν δόξῃ, ὡς περ φοῖβε δικαίως,
θελώθους παμμάκαρ καρπὸς θεῖκος, μαρ-
τυρεῖς προσάγων Θεῷ, τὴν ἡμῶν εἰδώλων
κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τῶν

οἰκείων.

Α

Ποι.

ΠΟιμαρτικῶς διαπρέψας, Γερομαρτυς Χειρῶν, ἀθλη-
τικῶς ἀγῶνας, ὑπομείνας γερμαίως, ἐν δὲ ἀμφο-
τέρων, γέφος λαβὼν, ἐν ἑκατέροις κοσμήμενος, δι-
καιοσύνη καὶ πόροις ἀθλητικοῖς. διὸ πρεσβῶε σφωδρῶ-
ναι ἡμᾶς.

ΘΕῖω ῥωθεῖσαι γυναῖκες, ἡλῶ τῆς πίστεως, τοῖς
ὑπερτίμοις ἀθλοῖς, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐξέ-
φθισαν σὺ τέκνοις, θαῦμα φεικτόν. τὴν κεφαλὴν
γὰρ ποθεῖσαι Χειρὸν, καὶ ἐν αὐτῇ ρυμφάθεισαι ὑπὲρ
αὐτῆς, τὰς κεφαλὰς ἐπαπετμήθησαν.

ΩΣ προμνησέαι πάντων, ὑμνήμεν Βλάσιε, ἔλο-
γικῶν θρεμμάτων, ἔα λόγων παχόντων. πάπ-
τας γὰρ ἰχθύεις θανάτου Χειρῶν, ἀεργετήν καὶ ἰαῖσαι
πιστῶς. τὴν γὰρ τῆ πνύματος χάριν πεπλησθηκῶς,
δαφιλῶεις τὰ θαυμάσια.

ΧΡΙΣΤΟΣ τὸ ζῆρ σοι παμμακάρι, καὶ τὸ θαρεῖν ἀλη-
θῶς, κέρδος ἐδείχθη πίσει, καὶ Παῦλον τὸν
Μέγαρον, Βλάσιε θεόφρον, ἐπεὶ δὲ αὐτὸν, προθυμώτα-
τα τέθνηκας. καὶ σὺ αὐτῷ βασιλῶεις διὰ πάντων,
εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

ΓΕΡΟΜΥΤΗΣ τῆ λόγῃ Πάτερ γερόμενος, Μαρτυρικοῖς
τε ἀθλοῖς σεαυτὸν ἐκλαμπρύνας, Βλάσιε τεισμά-
καρ, παρέχοις ἡμῖν, ἰαμάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν
τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσῆσι ἔτιμωσί σε.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Τῷ Στεδίτῃ.

ΒΛΑΣΗΣ ἐν τῇ ἀσκήσει ἡρώ θείων ἀρετῶν, φερωνύ-
μως Βλάσιε, ὁλώθησας Δαυϊτικῶς ὡς περ φοῖνιξ
ἐν ταῖς ἀνταῖς τῆ Κυρίας. ἔωσεν Κέδρος ἐπληθύ-
νης

της τοῖς κατορθώμασιν. ὡς ἄμπελος δὲ ἀθλῶσα ἐν
οἴκῳ Θεοῦ, τῇ καιρῷ τῇ μαρτυρίᾳ τεμνόμενος βασιλῶν
ποιναῖς, ἐκ καρπῶν ἡρώ ἀγῶνι σου, ἐβλυσας ἡμῖν οἴ-
νον μόντον. ὅς ἐστι πτόμετες ἀφροσύνης ἐνθεῖν τὰς καρ-
δίας πληθεῖν, καὶ συμφῶνως σιωελθόμενες, ἐν τῇ
σεβασμῇ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες
ἀφηνεῖσέ σε, αἰνέμενοι λαβεῖν διὰ σὲ τὴν εἰρήνην,
ἔτι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Θεοτοκίον.

ΘΕΟΤΟΚΕ σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετάομεν, πρεσβῶε
δέσποισα, μὴ τῇ Γεραρχῇ, καὶ πάντων ἡρώ ἀγῶνι,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀρχαγώσματα ζῆτει εἰς Γερομαρτυρα.

Καὶ ἡ σιωνήτης ἐκτεμής.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχ. Ἰδιόμελα, ἦχος, α'.

Αἰματολίξ.

ΡΟΝ θαυμαστὸν ἐν Γερεῦσι Μάρτυρα Βλάσιον, ἡ
ἐν ὅλῳ τῷ σώματι δοκιμὴ ἡρώ αἰκισμῶν, τῆς εἰς
ἀεὶ ἡρώ ἀγαθῶν ἐπιτυχείῃ, ἡξίωσε περὶ φθῆς. Καὶ
πλητέῃ τὰ θεῖα, ὁ πολλὸς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας,
τῷ καθ' αὐτὸν ὑποδείγματι, ἔπασσεν τὴν σὰρκά
ἀμωτέρῳ φρονεῖν τῇ θαράτῃ. πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοή-
σωμεν. Μεγαλομαρτυς αἰοῖδι με, ταῖς πρὸς Χειρὸν
πρεσβείαις σου, τὰς ληομίς ἐμψάσεις, λῦσον ἡρώ πα-
θῶν ἡμῶν, καὶ ῥῦσαι ἡρώ δεινῶν ταῖς πρεσβείαις
σου.

Ἦχος, πλ. β'.

ΠΙς ἐπαξίως ἢ ἄρετῃ σὺ διηγύσεται τὰ τέσπαια ;
ποῖον γόμα τῷ μαρτυρίᾳ τῷ καρτερίᾳ ἀποφθέγγ-
ξοιτο ; ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἡείδυσας ὦ Βλάσιε . Ἀλλὰ
μὴ παύσῃ δυσωπῶν ἀρετῆσας Χειρῶν , σφθλιῖναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν , ὡς ἔχωρ Γερομάρτυς παρρησίᾳ πολ-
λῶν .

Ἦχος ὁ αὐτός .

ΕΙς τὸν αὐτὸν γρόφον τῷ ἀφράγῃ φωτὸς, εἰσδύσας
γοντῶς, ὁ Μάρτυς ἔ Ποιμῶν , ἐμνήσθη τὰ ἀπόρ-
ρητα ἢ Μυστηρίων Θεῶν . ὡς Μάρτυς μετ' φωτιζόμε-
ρος, ὡς Ποιμῶν δὲ μυσαγωγῶν . Διὸ διπλῶς καὶ
τὰς τεφάρης, ἐκ τῆς αὐτῆς δόξης ἀνεδύσατο, πρεσβύων
παύτοτε Χειρῶν, ὑπὲρ ἢ ψυχῶν ἡμῶν .

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός .

ΒΑσιμον κρηπίδα ἡ Ἐκκλησία κέκμηται, τὰς ἱερεῖς
σὺ ἀγῶνας, Γερομάρτυς Βλάσιε . λὼν ἔ φυλάττοις
ἀκράδατον, ἔ ἀνεπιβέβητον, ἐκ λύκων κραταιῶν,
κηρύττεσθαι τὰς ἀρετὰς σὺ, ἔ μεγαλύνεσθαι σὺν σοὶ
τὰ Γυναικα, τὰ ὑπὲρ Χειρῶν τυτάρτα, μετ' οὗ Μακά-
ριε .

Καὶ νῦν ὁ αὐτός .

Θεοτοκίον .

ΜΕταβολὴ ἢ ὀλιβομενῶν, ἀπαλλαγὴ ἢ ἀδελ-
φῶν ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε
πόλιν ἔ λαον, ἢ πολεμικῶν ἢ εἰρήνῃ, ἢ χει-
μαζομενῶν ἢ γαλῶν, ἢ μόνη προστασία ἢ πι-
στῶν .

Εἰς

Εἰς τὸν γίχ. προσόμ. γίχην ἢ Ἦχος, δ'.

Εἰδωκας σημειῶσαι .

ΗΣπασατε ὡς Ἡλῖος, ἡ θεῖα μνήμη σὺ σήμερον .
τὰς πηγὰς καταυγάζουσα, τῷ κτίσῃ φωτίζουσα,
θεαῖς φεικτοῖς, Βλάσιε παμμάκαρ, ἔ παθηνάτων
τῷ ἀχλὺν, ἔ ἢ Δαιμόνων σκότος διώκουσα . διό σε
μακαρίζομεν, ἔ ἐπὶ σὺν γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγ-
κόσμιον, πρεσβύτην ὡς θερμότατον .

γίχ. Τίμιος ἐρατῶν Κυρίᾳ .

ΕΟφῶς ἀντικτῶντος, ἢ ὅτι γῆς τὰ Οὐράνια, ἔ
ρέοντων τὰ ἀρράδνα, φθαρτῆς δόξης ἀφθαρτον, ἀν-
τιμείψω χαίρων . βασιλῶν τε μέγας, καὶ αἰκισμῶν
καρτερικῶς, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεῶν βασίλεια, ἐν οἷς ἔ
ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς σιναῖθλοισι σὺ ἐνδοξε . ὑπὲρ
πάντων ἰκέτα, ἢ πῶς ἀφηνέων σε .

γίχ. Οἱ ἱερεῖς σὺ Κύριε ἐρδύσονται .

ΒΕλα τῷ ἢ λόγῳ σὺ, παρανομήτων συστήματα,
παμμακάριε ἔπεσας . φωνῶν ὅτε ἔδωκαμ,
Οὐρανῶν μεφέλαι, χοροὶ ἀσωμάτων, συνεπεκρότησάν
χαρὰ, ἢ σὺν ἀγῶνι τῷ καρτερότητι . διὸ ἐπα-
γαλλόμενοι, πῖται σὺν τέτοις τιμῶμεσέ, ὡς φωστῆρα
παγκόσμιον, πρεσβύτην ὡς θερμότατον .

Δόξα, Ἦχος, δ'.

ΩΣ καλὸς παιδοτεὺς, ἔ Διδάσκαλος τῆς ἀσε-
βείας, τῇ ἐμεργείᾳ ἔ διδάμει ἢ θεῶν λόγῳ
σὺ, γυναικας φιλοθέας ὑπὲρ πᾶσιν πρὸς ἀγῶνας μαρ-
τυρικὰς, τὸ ἀδελφὸς τῆς φύσεως ἀντὶ ῥωμῶν ἐν
Χειρῶν . μετ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τε-
λέσας, εἰς νυμφῶνα ἐρατῶν φαεινῶς σιναγάλῃ, δι-
πλῶν .

Α 3

πλῶν .

πλὴν γεφάρῳ τῆς θείας δόξης σεμνυόμενος, ἐξαι-
τέματος αὐτῶν, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, ἐπὶ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Εκ παρτοῖων κηδυνῶν τῆς δέλης σε φύλαττε, δι-
λογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξαζώμεν, τὴν ἐλπί-
δα τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Α' πολυτίκιον. Ἠχος, δ'.

Καὶ πρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος,
ἥν Α' ποσόλων γερόμενος, τὴν πράξιν εὖρες
θεόπρωτε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τὸ τοῦ
λόγου τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐμ-
θλῆσας μέχρις αἵματος, Γερομάρτυς Βλάσιε, πρέσ-
βαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Δόξα, ἐν νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀποκρυφόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν

Καθισ. ἦχ. α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ως ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σε μήμη, ἀφέτειλε σοφὴ,
Βλάσιε Γεράρχα, καὶ τῆς συμμαρτύρων σε, τῆς
πίστεως καταναγάρουσα, ὡς περ σήμερον ἐπιτελεῖς βω-
μῶν, ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἀδελφοί, τὸν μόμον
φιλαμῆτορον.

Δόξα

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ελπίς ληστῶν, Παρθένε Παρθένη, ὅν ἔτεκες
Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν τε ἐλπίς. ἀπαύτως ἱκέτῃ,
σιὼ τῆς αἰῶνος διωάμεσι, δῶμαι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡ-
μῶν πᾶσι, ἐν διόρθωσιν, βίῃ τοῖς πίσει, καὶ πόθῳ
αἰετῶς δοξάζουσι.

Εἰς τὴν β'. στιχ. Καθισ. ἦχος, γ'.

Θείας πίσεως ὁμολογία.

Φέγγος ἡγερέτας. Θεογνωσίας, σκοτός ἔλυσας πολυ-
θείας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας τὸν δρόμον σε, ἐν
ἱαμάτων πηγῶν χαρίσματα, τῆς προσίοντος κα-
θαίρεις ροσήματα. Μάρτυς Βλάσιε, Χριστὸν τὸν Θεόν
ἱκέτῃ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως ἐκ ἐχωρίθῃ, σὰρξ γερόμενος ἐν τῇ
Γαστρί, ἀλλὰ Θεὸς ἐμαρτυρησας μεμενῆκεν,
ὁ μὲν τόκον Μητέρα παρθεῖν σε, ὡς πρὸ τῆς τοκῆς
φυλάξας παμάνωμον, μόμος Κύριος. αὐτὸν ἐκτεμῶς
ἱκέτῃ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθ. ἦχ. δ'.

Ταχύ προκαταλαβε.

Σκήσει τὸ πρότερον, προκαταρθεὶς τὴν ψυχὴν.
ἀθλήσει τὸ δώτερον, τελειωτάτῳ ροῖ, Θεῷ ἀν-
ρεσῆσας, Γεράς τε ἐν Μάρτυς, γέγονας Θεοφόρε, ἡ-
φός δὲ προσηγὰγῳ γυναικῶν τῷ Δεσπότη. μετ' ὧν
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτεμῶς, πρέσβαι ἐμδοξε.

Α 4

Δόξα

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐπάκουσον Δέσποιν' α, ἐκ κατωδύν' ψυχῆς. βοῶντος
τῆ δαλ' ας, ἐ ἥβ' πολλῶν με κακῶν, παράχ' μοι
ἄφεσιν. σὲ γ' ἔχω προσάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ.
λύτρωσαι Θεοτόκε, τῆ πυρὸς τῆς γεφύρης, ἐ γῆστον ἐκ
δεξιῶν με τῆ σθ' Υἱὸς ἐ Θεῶ.

Οἱ Ἀρβαθαμοί. τὸ α. Ἀρτίφωρον τῆ δ'. ἥχος.
Προκείμ. Τίμιος ἐραστήριον Κυρί' α, ὁ θαύματος τῆ Ο'.
σί' ας αὐτῆ.

ἔ. Οἱ Γερεῖς σ' Κυρί' α ἐνδύσονται δικαιοσύνῳ.

Εὐαγγελίου. Ζήτην Νοεμβρίῳ α. Τὸν Ν'. Εἴτα.

Δόξα. Ταῖς τῆ Γεράρχ' α. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκ' α.

Εἴτα. Στίχ. Ε'λένσόν με ὁ Θεός. ἥχος, πλ. β'.

Βάσιμον κρηπίδα ἡ Ἐκκλησία. Ζήτην εἰς τὴν Λιτῶν.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν Λαόν σ' α. τὸ Κυρί' α ἐλένσον ι β'.

ἐ μτ' τὴν Ἐκφώνησιν ὁ Καρὼν τῆς Θεοτόκ' α εἰς γ'.

Ω, δὴ α. ἥχος, πλ. δ'.

Ο' Εἰρμός.

„ **Α**ἶσμα ἀπαπέμφωμεν Λαοὶ, τῶ θαυμαστῶ Θεῶ

„ ἡμῶν, τῶ ἀπαλλάξαι τὸν Ἰσραὴλ δαλείας,

„ ὡδὴν ἐπιρίχιον ἄδορτες, ἐ βοῶντες, ἄσωμεν σοι τῶ

„ μόνῳ Δεσποτῇ.

Υ' Μοις τὴν παράχ' ας τὸν πιστοὶ, Μαρίαν ἀφ' ἡμῶν

Υ' σωμ' α, τὴν θεομήτορα, τὴν κεχαρισμένην, τὴν

σκεπλὴν τὴν ἐμθεον, τὸν εὐδιον λιμενα, τὴν ἥβ' παμ-

των πιστῶν σωτηρίαν.

Μ' Ο' μὴ γυναικῶν κυοφορεῖς, ὑπερφυῶς Παράμωμε,

Μ' πείραν μὴ γυνῶσα ἀνδρὸς, τὸν ἐμ' α τῆς Τριᾶδος.

Διό

Διό σε δοξάζομεν, ἐ τὸν ἐκ σθ' τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶ-
σαν αἰτίαν ἐ λόγον.

Κλίμαξ ἀνδείχθης μονῆ, ὡς Γαβὼν τεθέαται,
ὁ ἐκλεκτὸς τῆ Θεῶ, δι' ἧς ἀρρήτων λόγων κατῆλ-
θεν ὁ ἄσαρκος, σαρξ' ἀτρέπτως γυνέσθαι, ὑπὲρ λόγον
ἐκ σθ' Θεοτόκε.

Εὐ' α ἡ προμήτωρ τῆ ἀρ' α, τὸ γένος καθυπέβαλε,
τῆ παραβάσει ποτὲ, τὸ ἥβ' ἀνθρώπων. σὺ δὲ
Παρθένη θεογυμφε, ὅλον πρὸς ὀλογίαν μετηγάγε,
τὸν κτίσιν τεκῶσα.

Ο' Καρὼν τῆ Α' γί' α. ἥχος, ἐ Εἰρμός ὁ αὐτὸς εἰς γ'.
δ ἡ ἀκροστιχίς.

Υ' μοις κροτῶσε, Μάρτυς ἀσεβοφρόνως. Γωσήφ.

Υ' Μοις τὴν φωσφόρον ἐ σεπτῶν, ἐ ἱερά' ας ἀθλη-

Υ' σιν, ἀνδ' ἡμῶν πιστῶς, Χειρ' α Γερομάρτυς, τὸν

μοῦν με καταυγασον, αἰγλῇ φαινοτάτῃ, παρρησίαν ἐ-

χωρ πρὸς τὸν Κτίσιν.

Μ' Γαμ' χαρκτηρίσιν ἐν τρισὶν, ὁμολογῶν Θεότητα,

πολυθείας ἀχλὺν, ἀπῆλσας ἐ ὄρθρος, αὐγά-

ζων ἀσέβειαν, ὡφθης Γερομάρτυς, τοῖς ζόφῳ πλά-

ρης κρατεμενοῖς.

Δόξα.

Νῦν κτα ἀθείας ἀσ' αραπαῖς, τῆ ἱερῆς κηρύγματος, ἀ-

πομειώσας φωστῆρ, κοσμημένος ἐδείχθης, θαυ-

μάτων λαμπρότησι, φεύγετε μαρτυρίαν, ἐ τὴν κτίσιν

πᾶσαν καταυγάζεις.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο' Λίω καθαρὰν σε ἀρνηκῶς, ὁ καθαρὸς ἐσθλῶς ας,

ἐν τῇ μνηστῆρι, ἀγνὴ παρθενομῆτορ, ἐ σαρξ' ἐλθ-

μα-

μάτισε, δίχα τῆς ἀμαρτίας, ἵνα πλαῖνῃς ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Καταβάσια.

„**Ν**οίξω τὸ στόμα μου, ἔ πληρωθήσεται πρῶμα-
 „**Τ**ος, ἔ λόγον ἐράξομαι, τῇ Βασιλίδι Μηνεῖ,
 „ ἔ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς παρηγουίζω, ἔ ἄσω γη-
 „ θόρμος, ταυτῆς τὰ θαύματα.

Ω, δὴ γ. τῆς Θεοτόκου.

Ο' Εἰρμός.

„**Ε**ἴ τὸ φερέωμα, ἥ προσρεχόμεναι σοι Κύριε,
 „**Τ**ὸ εἴ τὸ φῶς, ἥ ἐσκοτισμένων, ἔ ὑμνεῖτε τὸ
 „ π εὔμα μου.

„**Μ**υφλῶ σε ἀνύμφατον, ἔ καθαρόν ἀγνὴ σκλήω-
 „**Μ**α, τῆ ποιητῆ, ἔ ἀγιωτέραν, χερσὶν ἐπίστα-
 „**Μ**εθα.

„**Η**νωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσπο-
 „**Η**μα, ὅλον ἐμὲ, θέλω ἀπαπλάσαι, διὰ σὺ ὡς
 „**Η**νδοκίση.

„**Ε**χω σε βοηθεῖα, ἔκ ἀχινυθήσομαι παράχρη,
 „**Μ**ήτηρ Θεῶ, ἔχω σε προσάτιν, τῆς ζωῆς μου,
 „**Ε**σώθησομαι.

„**Ε**ρέ σε βοηθεῖα, τὴν θεομήτορα παράχρον, ὁ ὁ-
 „**Κ**λεῖς, Βλάσιος Γερομαρτύς, ἔ τυράννης κατή-
 „**Χ**ισσε.

Τῆς Ἀγίας. Ο' Εἰρμός.

„**Ε**στερεώθῃ ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθῃ κέρας
 „**Ε**μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατωθῇ ἐπ' ἐχθρὸς μου τὸ
 „**Ε**στόμα μου, ἀφ' αὐθιῶν ἐν σωτηρίᾳ σου.

„**Ο**ἱ ταῖς ἀκαθάραις, συμπριγόμενοι ταῖς τῆ βίης, ἀ-
 „**Π**αύτως Βλασιε συμπτωμάτων, σῆς πρεσβείας
 „**Π**ῆ δρεπαμὴ καθαίρονται, προσάτιν σε προσκαλέμενοι,
 „**Π**ῆ πρὸς τὸ θεῖον, ἀπαρμόσει ὀλιγωτατῇ, βασανῶν
 „**Π**ῆ ὡς γὰρ τρικυμίας, ξεομένης τῆς σαρκὸς σου, ὡς
 „**Π**άχορτος ἐτέρη, σὺ διακείμερος.

Δόξα.

„**Ω**ς Γεράρχης, ὡς ἀντήτης ἀθλοφόρος, ὡς θεῖα
 „**Δ**όξη ἡ γλαίσμερος, ἀκροτάτῳ ἐφετῶ μὴ παεί-
 „**Γ**ασαι, πρεσβάων ὑπὲρ τῆς ποιήμενης σου.

Καὶ μὴ, Θεοτοκίον.

„**Ε**τὴν φαμίσην ὑπερέχουσαν ἥ κτισμάτων, ὡς
 „**Π**άπτον ἔσαι ἀγιωτέραν, ἐν αἰρέσει γεραί μακα-
 „**Ε**ῖς σου, ἀνθρώπων, θεομακάρισε.

Καταβάσια.

„**Π**οὺς σὺς ὑμολόγησας Θεοτόκε, ἡ ζωσα ἔ ἀφθο-
 „**Ρ**μος πηγῇ, θεῖα σου συγκροτήσας, πρῶματι-
 „**Κ**ομ φερέωσον, ἔπῃ τῇ θεῖα δόξῃ σου, στεφανῶν δό-
 „**Ξ**ης ἀξίωσον.

Κάθισμα, ἥχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν ἔ λόγον.

„**Ε**κβλαστήσας ὡς δένδρον παμύδαλές, ἐν τῷ οἴκῳ
 „**Κ**υρίου ἱερουργε, πολλὰς κατεφύττας, πρὸς τὴν
 „**Υ**γὴν τὴν σωτηρίαν. ἔ ὡς κελὸς ποιμνίας, καλῶς ἡγ-
 „**Σ**άμερος, δεσμάθεις ἐσφαγῆς, θυσιᾶ γαρόμερος, τῷ
 „**Δ**ὲ ἀππλαγχυρίαν, ὡς ἀρνίον σφαγῆτι, ἔ χαίρων
 „**Α**φ' ἐδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τῆς το βοῶ-
 „**Μ**οῖ σοι πρεσβύει Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἥ πταισμάτων
 „**Α**φ' ἐσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν
 „**Μ**νήμην σου.

Δόξα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παραγία παρθένε Μήτηρ Θεῶ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, ἔσσυγγραμνὴν παράχρησται ἡ ἐμὴ πταισμάτων, ἀφρόνως ὡς ἐπραξα, τὴν ψυχὴν ἔκ τὸ σῶμα, μολύνεις ὁ ἄθλιος. οἶμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἠρίκα οἱ ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τῆς ἀθλίως μου σώματος; τότε Δεσποίνα βοήθειά μοι γένοιτο, ἔσσο πρός τας θερμώτατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ὡς δὲ δ. τῆς Θεοτόκης.

Ὁ Εἰρμός.

„**Ε**ὖ ὅπως κατασκήναι, λόγε ὁ προφήτης, τῆς μόνης
„ Θεοτόκης, μέλλοντος σαρκῶσαι, θεοπτικῶς κα-
„ τερόνουν ἐν φόβῳ, ἔσδοξολόγεις τὴν δυνάμιν.

Μετὰ τῆς Θεῆς Μαρίας Θεοτόκε, ρῦσαι με δεινῶν πταισμάτων ἔκ κινδύνων, γεγεννημένων ἀρρώστως, ἔσσο πρός γαλήνης λιμένα ἔσσωτηρίας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδηγήσῃ.

Μετὰ τῆς Θεῆς, ἐγεγνήσας παιδίον, τὸν ἐκ τῆς Πατρὸς, πρὸ πάντων ἡμῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρώστως, Μήτηρ ἁγία, χειριστῶν ἡ ἐπαύρι-
θωσις.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἁγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαρὰ, κινῆσας τῷ Κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις ἡμῶν ἀνθρώπων, ἀλογημένη Θεοτόκε Ἀγνή.

Χαῖρε θησαυρὸς τῆς λάμπας τοῦ ἡλίου. Χαῖρε βοερά, πηγὴ ἡμῶν ἰαμάτων. Χαῖρε τὸ ἅγιον ὄρος ὃ ὁ προφήτης, θεογενῆτορ προεώρακεν.

Τῆς

Τῆς Ἀγίας Ὁ αὐτός.

Εὖ Χωρὶ τὴν ψυχὴν, αὐτῷ φωταυγία, Μάρτυς ἔσσο Ποιμὴν, φαιδρῶς ἀγαθομενῶν, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔσσης ἀνδρείως, ὁμολογῶν Θεῶ τὴν σάρκωσιν. **Μ**ετὰ τῆς Γεράς, ἔσσο Μάρτυς στεφνήφορος, φύλος ἀκλινῆς, ἔσσο Βάσις ἀσεβείας, ἔσσο ἀληθείας ἐδραῖωμα ἐγγωρίθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ Μάρτυς Βλάσιε.

Αὐτῶν λογικῶν, ἐποίμας ὅπως, θυμὰ δὲ δεκτὸν, προσήχθης τῷ Δεσπότη, ὀλοκαυτέμενον ἀνδραξὶ μαρτυρίᾳ, ἱερομύστα παρσεβάσμιε.

Δόξα.

Εὖ ἔσσης σοφῶν, χαίλω ἀπεφράγῃ, χαίλω πομῇ, λαλῶντα βλασφημίᾳ, εἰς τὸν ἡμῶν Δεσπότην ἔσσο Βασιλέα, Γεροντῆ ἀξιάγαγε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πρόμοσε καιρὸν, προῖδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεῶ, τὸν λόγον γεγραμμένον, τὸν διαρρήξατα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, ἡμῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Καταβασία.

„**Π**ρὸς ἀνέχρησιν, δέσσο βελὴν, τὴν ἐκ τῆς
„ Παρθένου σαρκώσεως, σὲ τῆς ἡμῶν, ὁ προφή-
„ τῆς Ἀββακὺμ, καταποῶν ἐκράνυζε, δόξα τῇ δυ-
„ μᾶμει σου Κύριε.

Ὡς δὲ ε.

Τῆς Θεοτόκης. Ὁ Εἰρμός.

„**Π**ρὸς ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, φωτοδό-
„ τα Χειρὸς ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος δι-
„ ξας τῆς ἀβύσσου, ἔσσο δώρησάι μοι τὸ φῶς ἡμῶν προ-
„ γα-

„ γα-

„γαγάτωρ σε λόγε, ἵνα ὀρθρίζωμ δοξάζω σε.

Ο Ἰκήσας ἐμ γαστρί σε, ὁ οἰκῶν ἐμ ὑψίστοις σε ἀπειργάσατο, Οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε. ὅν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβύειν Θεομήμφε.

Ο Κόλπας τὰς πατρῶας μὴ κενώσας ἐμ τῷ σαρκῷ. Δαι παμάμωμε, σὲ ἐμ τοῖς κόλποις ὄραται, κρατέμενος ὡς βρέφος, ὅν ἔξιλέωσας, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι Παρθένε Θεομήμφε.

Α Μήτορα ἦν ἄνω, ἐπ' ἐχάτωρ τοῖς κάτω, τίχθεις ἀπάτορα, ἰσώθετα παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὅλον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλῶν, ὅν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορὰς τὰς ὑμῶν σε.

Α Γία Θεοτόκε, ἡ τὸν ἅγιον Λόγον ἀποτεκῆσαι σαρκί, ἀπαπανόμενον μόρον ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγίοις, ἀγιάσόν με τὸν μουῦ, ταῖς πορνύαις ἐργασίαις, αἰεὶ ἐπιμέροτα.

Τῷ Ἀγίῳ ὁ αὐτός.

Υ Πέμενας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις αὐτίδισμα, ἐμ τῷ δεινῶς τραυματῆσθαι, τὴν πλατύνω τραυματίζω, ἐ καταράσσω. ἔχθρὸς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνύψώσει, ποιμὴν ἀξιάγαγε.

Ε Ταυρῶ τὸν προσηγμένον, ἐμ τῷ πάθει σε. εἰκομίζω μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγυδόμας, ὑπέφερες γυναικῶς. ἐ ρικητὴς γεγομῶς, σινηθιμῆθης ἀξίως, μαρτύρωμ φρατεύμασιν.

Δόξα.

Ε Νθέω πεποιθήσει, προσάχωμ σε μάστιγι, θῆρα Πάτερ σινώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θῆραν, ὡς ἀδί-

ἀδίκως σιμῶχε, πικρῶ γυναικῶ πληρῶν, συμπαθεσάτη καρδίᾳ, τῇ αἰτησίᾳ Βλάσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υ Μῦμῶ σε Μαρία, τὴν θεώσασάν ἡμᾶς ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ ἡμῶν σε λοχείᾳ, ἐ ἀπαλάσασάν καταφθαρεύτας ἡμᾶς, ἐ σωτρεβέτας ἀπάτη τῷ ὅφειος παμάγχε.

Καταβασία.

Ε Ξέστη τὰ σύμπαρτα, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σε. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔχες ἐμ μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἐ τέτοκας ἀλχομον Τίον, πᾶσι τοῖς ὑμῶν σε, σωτηρίαν βραβεύσας.

Ωδὴ, γ'. Τῆς Θεοτόκης. Ὁ Εἰρμός.

Α Λάθῃτί μοι Σωτήρ. πολλὰ γὰρ αἰ ἀνομίαί με. ἐ ἐκ βυθῶ ἦν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σε γὰρ ἐβόησα, ἐ ἐπάκουσόν με, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας με.

Ω Σ ἔμψυχος Κιβωτὸς, ἐδέξω λόγον τὸν ἀνθρώπου, ὡς ἅγιον ἱερὸν, τὸν κτίσιν ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, θεομήτορ πάσης κτίσεως.

Ε Τρεῖς ἡμέρας ἀληθῶς, τὸν θεὸν λόγον ἐμ μήτρα σε, ἐ τῷ τὸν ὑπερφύως, παμάμωμε τέτοκας. ὅν λιταῖς ἰλέωσαι, ἦν κινδυνῶν πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τὰς δούλῃς σε.

Φ Ωρμῶ σοι τῷ Γαβριὴλ, τὸ χαῖρε πῖσαι κραυγάζωμ, ὅς ἡς ἀφράγως ἡμῖν, ὁ ζωαρχικώτατος, ἀνὴρ ἐλθηνάτισε, ἐ σιναμεσράφῃ, τοῖς ἀνθρώποις ὁ φιλαφθρῶπος.

Λαμ.

10 11 12
Π Αμφάτω ρυῖ ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος ἀπολαγχνία
 σε, βυθῶ με ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπορρωσεως,
 Κορη ἀπαλάττωσα, ἐς πρὸς μεταβολάς, τὴς λιμερίας
 ἐμβιβάζουσα.

Τῷ Ἀγίῳ Ὁ αὐτός.

Εὐνήθησέ σοι χορὸς, σεπτῶν γυναιῶν αὐοῖδιμε. ῥω.
θεῖσαι γ' τῷ Σταυρῷ, διώαμε σινεπειψαί, ἔχ-
θρῷ πολυμήχατον, κεφαλῇ ἐ μίκης, ἀνέπλεξατο
διαδhma.

Εἰς τὸν ὅτι, ὁ Θεὸς διδάσκει καὶ χάριτι. ἰδὲ
 γὰρ μερικῶς, γυναικες ἡλίδας, τὸν ὅτι πα-
 τήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὐαγγ, παραδείσας ὅτι
 τα. Δόξα.

ΒΥθίσασαι πομνηῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόαμα, ἐ-
περαφίς μαῶ, κειμήλια ἑμψυχα, ἑαυτὰς προ-
σέξατε, ἕ ἥ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδριῶατε.

Καὶ μὴ, Θεοτοκίον.

Ο Ὁρόμος ὁ τῷ Θεῷ, ἤν Χερσβίμ ὁ ὑπέρτερος, Νε-
φελὴ ἡ τῷ φωτός, ψυχῆς μὲ τὰ ὄμματα, Παμα-
γία φώτισον, ἐ παθῶν ἀχλύος, πλὴ καρδίᾳ μὲ
καθάρισον.

Καταβασία .

„ **Φ**Η'ν θείαν πούττω ἐ παρίημορ , τελεῖμτες ἐορ-
 „ τῶ οί θεόφρομες , τῆς Θεομήτορος . δεῦτε πὰς
 „ χεῖρας κροτήσωμερ , τὸν ὃς αὐτῆς τεχθεῖτα Θεὸν
 „ δοξάσωμερ .

Κορτάκιου. ἦχος, β'. Τὰ αὖω ζητῶ.

Θεὸς βλαστὸς, τὸ αἶθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλυσ
Χειρῶν, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, Θεοφόρε Βλά-
στει,

σε, τὴς ἐν πίσει τελῶντας τὴν μήμην σου, ἀφ' ἧς οὐ
 ρηκε τῆς σῆς πλήρωσιν, προσβάωμ ἀπαύτως, ὑπὲρ
 πάντων ἡμῶν.

Ο' Οἶκος .

Τὸ ὲν μὴ Θεῷ χρηματιζέας ὡς θεοφρων, ὡς ἱερός Γε-
ραρχης, ἐλειτουργός αὐτῷ ἐν πράξεσι θείαις ἀνα-
δέδειξαι. Ἰὺ ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφορος
ὠράθης ἐς γεφαιίτης. Ἀρὼν ὑπερήρης θυσίας, ὡς
μύτης Χειρῶ. σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀπακραζει
Θεῷ τὴν σφαγὴν σου. καὶ θρόνῳ θείῳ τῇ κτίσασπι
παρεσὼς σὺν Ἀγγέλων τοῖς ταγμασι. προσβάεις ἀ-
παύτως ὑπὲρ παπτῶν ἡμῶν.

Μλωί, ΙΑ'. Φάρσαίς. Μνήμη τῆς Ἀγίας Γερομά-
 τυρος Βλασίας, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστίας τῆς θαυμα-
 τουργῆς.

σίχ. Λαιμόν Βλάσιος ἐκκοπείς διὰ ξίφους.

Α' λυγῶσι λαιμοῖς ῥάματων εἶργει βλάβας.

Ἐνδεκάτη Βλασίς ταμεν αὐχρῶα χαλκὸς ἀπὴρής.

Ὁς τις θέλει ὀπίσω με ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάτω
ἑαυτὸν, ἔαράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἔακολουθεῖ-
τω μοι, διδάσκει ὁ ἡμέτερος Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ
Εὐαγγέλιον. Μάρκ. Κεφ. 8. Ταῦτί τινι θεῖκῳ, ἔ-
ψυχωσώπῃσι διδασκαλίᾳ οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι θεοφι-
λεῖς ἄνδρες ἐρωτιζόμενοι, ἔταῦτης ἐλθόμενοι εἰς κα-
τανόησιν, μετὰ χαρᾶς, ἔπροθύμως τινι ὑποδέχθη-
κασι, ἔεἰς τὸ πλάτος ἱερῶν καρδιῶν τῆς ἀπεξάλεπτον
τινι ἐχάραξαν. Διὰ τοῦτο ἀρνήθηκα τελείως τῆς ἑαυ-
τῆς τῆς, ἐσύκωσα ἐπαύω εἰς τῆς ὥρας τῆς τὸν σταυ-
ρὸν, ἔἠκολοῦθον τὸν αὐτὸν θεῖον Διδάσκαλον ἔ

Σωτήρα, γερόμεροι τέτε μιμηταὶ ἀκρεβέστατοι. ἄλλοι μερὶ μετ' τῷ κόσμῳ, ἔ τ' ἐκείνῳ τερπνῶν καὶ ἡδεῶν τῷ τελείῳ ἀποστροφῷ, ἔ μετ' τῷ καταθλητῇ, ἔ παλαιπωρίᾳ, ὅπ' διατῆς ἐπιτόνῃ ἀσκήσεως, ἔ ἀκρας σκληραγωγίας ἐτέλεσαν εἰς τῷ σάρκα, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενοι. ἄλλοι δὲ μετ' τῆς ἀθλητικῆς ἀγῶνας, εἰς τῆς ὁποίας μετ' ζέσαν καρδίᾳ ἀπὸ θεοῦ ἔρωτα φλεγόμενῳ ὑπέβαλαν τῆς ἑαυτῆς τῆς, πολυτρόπως βασάνες ἔ κολασήρια, ἔ πολυειδῆς πικροτάτης θανάτης καθυπομείναρτες, διὰ τ' ὁποίων ἐπροσφέρθηκαμ εἰς τὸν Δεσπότην ἐδελοῦντα, ἔ ἀμώμητα θύματα. Ἐτεροι πάλιν, ἔ μετ' τῷ πολυπόρῳ γυμνασίῳ εἰς τὰς ἀσκητικὰς παλέσρας, ἔ μετ' τῷ ἐκχυσμὸν τ' ἰδίων αἱμάτων εἰς τὸ μαρτυρικὸν σταδίον τῷ ὠφελησάμενοι, διὸ ἔ ἀπελαβον παρ' αὐτῶν εἰς ἀντιμισθίαν τῆς δικαιοσύνης τὸν σέφαρον, τῆς μακαριότητος ἔ ἀθανασίας ἀξιώθευτες, ἔ εἰς τὰς Οὐρανίους κατοικίας ἐναυλιζόμενοι, ἔ ἀπαπανόμενοι. οἷος ἐστὶν ἔ ὁ σήμερον παρ' ἡμῶν ἐορταζόμενος ἅγιος, ὁ ἱερώτατος λέγω Βλάσιος, ὁ τῆς ἀσκήσεως θεῖος βλαστὸς, ἔ τῆς ἐγκρατείας ἀμῶν ὁρῶν ὡδὲς ἔ παρὰ φρόσιμον, ἢ τ' Ἀρχιερέων σταθμῇ, ἔ ὑποτύπωσις, ἔ τ' ἀθλητῇ ἢ καλλορῇ ἔ ἢ δόξῃ. ὁ ὁποῖος, κατ' τῷ αὐτῷ τῷ Δεσπότη σωτηριῶδῃ συμβαλὼν ἔ παραινεσθῇ, ἀρνήθῃ τὸν ἑαυτὸν τε, εὐκωσεν εἰς τῆς ὡμῆς τε τὸν σταθμὸν, ἔ τῷ Δεσπότη Χειρῶν προθύμως ἀκολοῦθῆσας, ἀσκητικῶς, ἔ μαρτυρικῶς αὐτῷ ἀνέστησε. Τῆς τὸν ἐμῆς τοῦ βίου, τῷ θεάρεστον πολιτείᾳ, ἔ τὰ λαμπρά ἔ θαυμαστὰ κατορθώματα, ὅπ' εἶμαι πρόξενον,

ὅχι

ὅχι μόνον ἡδομῆς ἔ τερπρότης, ἀλλὰ ἔ πολλῆς ὠφελείας εἰς τῆς ἀκόμτας, ἀρχομαι γὰρ διηγῶμαι εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην, ἔ παρακαλῶ ἀκούσατε με προσοχῇ τῷ διηγήσει.

Οὗτος ὁ ὁρῶν ἀνθρώπος τῷ Θεῷ, καὶ τ' ἐκείνῳ θεῶν ἐμπόλῳ προθύμως ἐργάτης, ἔ πληρωτῆς ἀκρεβέστατος, ἦτορ εἰς τὸν καιρὸν τῆς αυτοκρατορίας εἰς τῷ Ἀματολῷ τῷ δυοσεβεσάτῃ τυράννῳ ἔ ἀπαρθρωποτάτῃ διώκτῃ τ' Χριστιανῶν Λικιμῇ, ἔ τῆς ἡγεμονίας Ἀγρικολᾶς τῷ θεοργίῃ εἰς τῷ Ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀματολῆς, ὁμομαζομένῳ πόμτος Καππαδοκικός, ἔ ἔχσαν πόλεις τῷ Κερασῆρτα, τῷ Τραπεζῆρτα, τὴν Νεοκαισάρειαν, τὴν Σεβαστείαν, ἔ ἄλλας. ὅς τις ἔχωντας ἀφιερωμένον ὅλον τε τὸν πότον εἰς τὴν δόξαν τῷ Δεσπότη, ἔ Σωτήρος Θεῷ, διηγεβίον θαυμάσιον, ἔ ἀξιεπαινον πολιτείαν, ἐπιμελῶς ἔ ἀκόμως τὰ θεῖα προσάγματα, ἔ ὅλας τὰς ἀρετὰς ἐργαζόμενος. ἔ ἦτορ τῇ ἀληθείᾳ, κατ' τὸν θεομαρτύρητον ἐκείνον μέγαρ Γῶβ, ἀκακος, ἀμειπτος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πομνῆς πράγματος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ καλόν, ἔ ἡ ἀρετὴ, σείρσι πρὸς τῷ λόγῳ τῆς τὸν ἔπαινον, τὴν τιμὴν, ἔ τὴν δόξαν, τόσον ἀπὸ ὅλης ἔ αὐτὸς ἀφῆμιζετο, ἐτιμάτο, ἔ ἐδοξάζετο, ὡς μετ' κοίμην ἡμφορ ἐψήφισθῃ τῆς Σεβαστείας Ἀρχιεπίσκοπος. ὅς τις ὡς καλὸς ποιμὴν ἔ ὁ μισθωτός, ἀσεβῶς ἔ θεαρέσως εἰποίμαμε τὸ ἐμπιστάμεν αὐτῷ ποιμνιον, ἀρτυρῶν ἔ ἐπιμελέστατα προνομέμενος διὰ τ' λογικῶν αὐτῶν προβάτων τὴν σωτηρίαν. ἔ μετ' τὴν Διδασκαλίαν τ' ἡ

λόγων τε, ἔ με ἥν πρόπων τε τὸ ὑπόδειγμα ἐπι-
 τηρίζωμ μὴ τὰς πηγὰς εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἐπι-
 τρεφωμ δὲ τὰς ἀπίστας εἰς τὴν θεογνωσίαν ἔ θεοσε-
 βειαν. Α' Μ' ἐπειδὴ ἔ ο κτ' ἥν Χρησίου διωγμός
 ἐκινήθη ἔ ἀπαφῶ ἀπὸ τοῦ ἀπλωέστατον ἐχθρόν ἔ
 διώκτιν Λικίριον εἰς τὰ ὄρια ἔ μέρη, ὅπῃ αὐτὸς ὁ
 ἀλιτῆριος ὤριζε, ἔ δόγμα ἐτάλθη θεοσυγὰς εἰς τὰς
 ὑπ' αὐτὸν Ἡγεμόνας ἔ ὑπνίκους, προσάζον μὰ κα-
 τατρέχωμαι, ἔ μὰ διώκωμαι ἀπὸ τὰς Ἐπαρχίας
 τὰς, ἔ Ἐπισκοπὰς, οἱ τῶ Χριστῷ Ἀρχιερεῖς ἔ Ἐ-
 πίσκοποι. ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας ἄλλαι μὰ καταδαφί-
 ζονται, ἔ ἄλλαι μὰ κλείονται, διὰ μὰ μὴν εἰσέρ-
 χονται οἱ πιστοὶ μὰ ἀποδίδον τῷ Θεῷ τὰς δ' ἄλλας
 λατρείας, ἔ οἱ Χρησίου ποικιλοτρόπως, ἔ χωρεῖς
 ἀσπλαγχνίαν μὰ τιμωρῶνται. ἔφθασε ἔ εἰς τὸν
 Ἀγρίκολαον τὸν Ἡγεμόνα τῆς Σεβαστείας τὸ αὐτὸ
 δυσσεβὲς ἔ παραφύομον δόγμα. Ὅστις κτ' τὸ ὄρομα
 ἔχωμ ἔ τὴν γνῶμιν ἀγείων ἔ θνητῶν, ἔβαλεμ εἰς
 τὸν μουῦν μὰ φαῖν πρὸς τὰς Χρησίου φοβερώτε-
 ρος ἀπὸ τὰς ἄλλας Ἡγεμόνας τῆς Ἀματολῆς, διὰ
 μὰ ἀρέσῃ τῶ Βασιλέως, ἔ μὰ μεγαλιῶν τὸ ὄρομα
 τε. Ὁ γὰρ Γερῶτατος Βλάσιος ταῦτα μαθὼν, ἀγα-
 πῶν μάλιστα τὴν ἡσυχίαν, ἔ μὰ χολάζῃ τῷ Θεῷ
 κτ' μόνας, ἔφυγεμ εἰς εἰς ὅρος λεγόμενον Ἀργος,
 ἔ ἐγκλεισθεῖς μέσα εἰς εἰς σπηλαιον, ἐπρόσφερον ἔ
 καὶ τῷ Θεῷ καθαρὰς ἔ ἀθαρύβας τὰς προσδύχας, ἀ-
 μαμῶν τὸν καιρὸν ἔως μὰ γνῶσῃ ὅτι εἶναι τὸ θέ-
 λημα τῶ Θεοῦ μὰ παρρησιασθῇ, τὸν ὁποῖον ἡγάποιω
 ἔ ἀλλαβῆντο ὅχι μόνον οἱ ἀνθρώποι, ἀλλὰ ἔ αὐτὰ
 τὰ

τὰ ἄγεια θνητὰ, εἰς τόσον, ὅτι ἐρχόμενα πρὸς αὐ-
 τὸν ἔφεκαμ ἔμπροσθεν με ἄκραν ἡμερότητα, ἔ ἀ-
 λάβειαν, ἔ δὲ ἠθέλαμ ἀπ' ἐκεῖ μὰ ἀναχωρήσῃ ἔως
 ὅπῃ μὰ ἠθέλε βαλεῖν τὴν χεῖράν τε ἐπαυῶν τε ἔ μὰ
 τὰ ἀλογήσῃ. Κατ' ἐκείνον γὰρ τὸν καιρὸν ἔσταλεμ
 ὁ Ἡγεμὼν Ἀγρίκολαος κινηγὰς εἰς τὸ ὄρος διὰ μὰ
 κινηγήσῃ ἄγεια ζῶα. ἐρχόμενοι δὲ ἔ κτ' τὸ σπη-
 λαιον, ἔ βλέποντες συναθροισμῶν τόσον πληθὺν
 πολὺ ἀπὸ ζῶα, ἐθαύμαζον ἔ ἠπόρουν. Καὶ πηγαί-
 νοις πλέον σιμῶ, εἶδον ἐκεῖ ἔ τὸν ἅγιον ὅπῃ ἐ-
 προσήχετο. Ταῦτα ἰδόντες ἐκείνοι ἀναχώρησαν δρο-
 μαίως ἀπὸ τὸ ὄρος, ἔ ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν πόλιν,
 ἀνήγγειλαν ἅπαντα εἰς τὸν Ἡγεμόνα. ὁ δὲ Ἡγεμὼν
 ταῦτα ἀκούσας ἀπὸ ἐκείνης, ἄθως τὰς ἔσταλεμ ὀπί-
 σω ἔ με ἑτέρας στρατιώτας, παραγγέλωντας τὰς μὰ
 πιάσῃ τὸν Ἄγιον, ἔ ὅσας ἄλλας εὖρον Χρησίου.
 Φθάσαντες λοιπὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, εὖρον τὸν Ἀ-
 γιον πάλιν ἐκεῖ προσδύχον, ἔ τῶ εἶπον. Ε"-
 ξέλθε, ὁ Ἡγεμὼν σὲ καλεῖ. Τῆς ἰδὼν ὁ ἱερώτα-
 τος Βλάσιος δὲν ἐταράχθη, δὲν ἐδειλίασεν, ἔτε πο-
 σὺς ἐλυπήθη. μάλιστα ἐχάρη καταπολλὰ, καὶ τὰς
 εἶπεμ ἡμερὰ ἔ ἠπίως. ἐλάτε τέκνα ἄς ὑπάγωμεν
 ἀνταμῶς, διότι σήμερον ἐμθυμήθημ ὁ Θεός, καθὼς
 τὴν νύκτα ἐστῆν μὲ τὸ ἀπεκάλυψε. Πηγαυάμενοι
 λοιπὸν εἰς τὸν δρόμον, πολλοὶ Ἐλλῆνες θεωροῦντες
 τὴν τοσῶν πρᾶξιαν τῶ Ἀγίου ἐπέτρεπον εἰς θεογνω-
 σίαν, βοηθῶντες εἰς τὸ ἔ ἀπὸ τὰς ἀγίας τε δ' ἄ-
 χας. Γαυρόντο δὲ ὅχι, μόνον ἀνθρώποι ἀπὸ πο-
 λυποικίλα πάθῃ, ἀλλὰ ἔ ζῶα διάφορα θαυμασίως.

Ταῖς ὥραις ἐκείναις ἐσωθέν καὶ εἰς ἡμῶν μορογενεῖς
 μᾶς χήρας, ἐκεῖ ὅπῃ ἔπαυον ὄψαιον, ἐκείθεν
 εἰς τὸν λαὸν τὴν ἀκαθάρτην, ἡ δὲ Μήτηρ τὴν θεωρήσασα
 τὸ συμβῆναι, ἐπληρώθη δεινῶς τὴν καρδίαν ἀπὸ τῆς
 λύπης. μαθῶσα δὲ τὰ θαύματα τῆς Ἀγίας, παρ-
 ούς ἔλαβε τὸ παιδίον τῆς, καὶ δραμῶσα τὸ ἔρριπτον
 εἰς τὸν δρόμον ἔμπροσθεν εἰς τὰς πόδας τῆς Ἀγίας, ἡ
 μεγαλοφῶνως ἔλεγε μὰ τὴν λυπηθῆναι, ἡ μὰ ἐλάνθε-
 ρωσῆν ἀπὸ τὸν θάνατον τὸ παιδίον τῆς, διδωρτάς τὴν
 τὴν θεραπείαν. Ὁ δὲ Ἄγιος ἀπλάγχθη, ἡνῆα-
 το λέγων· ὁ Θεὸς ὁ ἦν ἐν ἀληθείᾳ, ἡ πίστις ἐπι-
 καλεσμένη σε εἰσακτῶν, ἐπάκουσόν μου, ἡ τὴν ἔμπα-
 γείσας ἀκαθάρτη τῷ παιδί, τῇ θείᾳ σου δυνάμει ἔξελε,
 ἡ δὸς αὐτῷ ταχέως τὴν θεραπείαν σου. ἡ ἀπὸ τῆς
 μῦθ, ἡ εἰς τὸ ἐξῆς αὐτῷ ἡδὲ συρέβη ἡ εἰς ἀνθρώπους,
 ἡ εἰς ζῶα καὶ κτήνη τοῦτον κακόν, ἡ ἐνθυμῆθαι τιναὶς
 μὰ εἶπῃ, ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τῆς δούλης σου Βλα-
 σίας, βοήθησον, χάρισται αὐτῷ ταχέως τὴν ἰατείαν,
 εἰς δόξαν, τῆς μεγαλῆς ὀνόματος. Ταῦτα εἰπὼν, τὸ
 παιδίον ἔμεινον ὑγιὲς, χωρὶς μὰ αἰσθάνεται πλέον
 πόρον τιμῆ. Ἡ δὲ Μήτηρ τὴν ἀσώχησε τὴν προτέ-
 ραν τῆς λύπην, ἀπὸ τῆς ἀμετρίας τῆς χαρᾶς, καὶ
 μετὰ πολλῆς ἀλαβείας ἡνῆαίς τὸν ἀεργέτην
 τῆς.

Εἶναι ἄξιον ἡδοῆς μὰ εἰπεῖν ἡ τῆς. Τινὲς γυ-
 ναῖκες χήρας ἡ πτωχῆς, τῆς ἡρπασεν ὁ λύκος εἰς
 χοῖρον, ὅπῃ εἶχε μόρον ἡ δυσυχῆς διὰ πλῆτόν τῆς.
 ἡ δὲ ἔδραμεν εἰς τὸν Ἄγιον ἐκεῖ εἰς τὸν δρόμον ὅπῃ
 τὸν

τὸν ἔφεραν, ἡ πικρῶς ἔκλαιε τὴν ἀπροσδόκητον
 συμφορὰν τῆς. ὁ δὲ Ἄγιος χαμογελάσας τῆς εἶπε·
 μὴ λυπεῖσαι ὡς γυνὴ, ἡ τὰ εἰς ὀλίγον ὁ ἴδιος
 λύκος θέλει σὺ τὸν φέρεῖς ὀπίσω γερόν ἡ ἀβλαβόν,
 ἡ τῇ ἀληθείᾳ ὁ λύκος ἀπὸς ἔχασε τὸ φυσικόν τε
 ἰδίωμα, ἡ ἐγύρεισε τὸν χοῖρον ὀπίσω, ἡ τὸν ἔδωσε
 τῆς γυναικὸς σώον, ἡ χωρὶς τιμῆς βλάβην. Φθά-
 ρωντας λοιπὸν ὁ Ἄγιος μὲ τὰς στρατιώτας εἰς τὴν
 Σεβαστείαν, ὁ Ἡγεμὼν ἐπρόσαξε μὰ τὸν φυλακώ-
 σον, ἡ ἀπὸς ἐτέλεσθαι τὸ πρόσαγμα τῆς. τὴν ἄλ-
 λην ἡμέραν καθήσας ἐπὶ τῆς βήματος, ἔκαμε καὶ τῇ
 ἡφερὰν τὸν Ἄγιον ἐκεῖ, ἡ τὸν ἐπαράστησαν ἔμπρο-
 σθεν τῆς. ὁ ὁποῖος σχηματιζόμενος πρὸς ἡμερότητα,
 ἀρχῆσε μὰ τῆς ὁμιλῆς με γλυκολογίαν, λέγωντάς τῆς.
 Χαίροις Βλάσιε φίλε ἦν Θεῶν. ἡ ὁ μάρτυς μὲ παρ-
 ῥήσας, ἡ χωρὶς φόβου τῆς ἀπεκρίθη, χαίροις ἡ συ-
 κράτιστε Ἡγεμὼν, πλὴν μὴ τὰς ὀνομαζίας θεῶν,
 οἱ ὁποῖοι εἶναι πομπροὶ δαίμονες, ἡ ὅσοι τὰς τιμὰς
 θέλει φλογίζονται μαζὺ μὲ αὐτὰς εἰς τὸ αἰῶνον
 πῦρ τῆς κολάσεως. Εἰς ταῦτα πολλὰ ἐδυμῶν ὁ δι-
 καστὴς, ἡ ἐπρόσαξε μὰ δέμην μὲ ῥάβδον τὸν Ἄγιον
 διωκτῆ. ὁ δὲ Ἄγιος ἔτω τυπτόμενος εἶπε· Μὴ βο-
 μίζης ἀφαιδῆναι, πῶς ἀνθρώποις τιμωρίας ἡ δύ-
 ραμες, διώκονται μὰ ρηκῶν τὴν ἀγάπην ἡ διώκων
 τῆς. Χεῖρ, ὁ ὁποῖος παραδόξως μὲ ἐλαφρύνει τὰς
 πόδας; Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἄγιος, τὸν ἔσειλε πάλιν
 εἰς τὴν φυλακὴν. Μαθῶσα δὲ ἡ ἀσέβης ἐκείνη ἡ
 πτωχὴ χήρα τὰς ἀγῶνας τῆς Ἀγίας, ἡ θέλῶσα μὰ
 δεῖξαι ἀχαρείαν εἰς τὸν Ἄγιον, ἡ μὰ τὸν τιμῆ-

ση, ἔσφαξε τὸν χοῖρον, ὅπῃ διὰ προσαγῆς τῆ Α'-
γίης τῆς ἔφερον ὁ λύκος ὀπίσω, ἔῤῥησασα τὴν κε-
φαλὴν ἔκ τας πόδας, ἔπέριωρτας ὡσαύτως ἔκ τας
ἐκὰς, ἔῤῥησασα ἔκ λαμπάδας, ἤλθεν εἰς τὴν φυ-
λακίαν χωρὶς μὴ λάβῃ φόβον ἀπὸ τας φυλάκας.
ἔπροσέειπεν εἰς τας πόδας τῆ Α'γίης, τῇ ἐδέετο
μὴ μεταλάβῃ ἔκ φαίγῃ ἀπὸ ἐκείνου τὰ φαγνὰ ὅπῃ
τῇ ἐπρόσφερον. ὁ δὲ Α'γιος ἔκ τῆς εἰσήκουσε, ἔκ με-
τέχε, ἔκ τὴν ἠνυλόγησε διὰ τὴν ἀγαθὴν τῆς προαίρε-
σιν, ἔκ τῆς εἶπεν. Ἐν τῇ ἐόρταζέ με καθ' ἑκάστην ἡμέραν
τῇ γυνάϊ, ἔκ ἐλπίζω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δεῦν θέλει λεί-
πει ἡ ἀγαθωσύνη τῇ ἀπὸ τοῦ ὁσπῆτιόν σου. ἔκ ὁποῖος
ἄλλος σὲ μιμηθῇ, θέλει λάβῃ καὶ ἐκείνος μεγαλύνῃ
ἀλογίαν πάντοτε ἐκ Θεοῦ. Ἡ μὲν δὲ μακαρία ἐκεί-
νη χήρα, λαβὼσα ταύτην τὴν καλὴν ἐπιτολὴν, ὑπέ-
στρεψεν εἰς τὸν οἶκόν της. ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔκαμε ἔκ
ἔφεραν πάλιν τὸν Μάρτυρα εἰς τὸ κρητὲρον, ἔκ τῇ
εἶπε· θυσιάσεις Βλάσπε τοῖς θεοῖς, ἢ θέλεις μὴ θυ-
ρατωθῆς ἀπὸ πλεῖστα; ὁ Μάρτυς ἀφοβα ἔκ θαρσαλέως
τῇ ἀπεκρίθη· ὁποῖος ἔχει ἡμῶν ἔκ λογικόν, δεῦν θυ-
σιάσεις εἰς ἀναιδήτους Θεούς, ὅπῃ εἰσὶν ἔργα χειρῶν ἀν-
θρώπων. Ταῦτα λέγων ὁ Μάρτυς, ἐπρόσκειν ὁ Ἡ-
γεμὼν ἔκ τὸν ἐκρέμασαν ὁ Θεὸς εἰς τὸ εὖλογον, ἔκ ὅτε
ἐχίζαν τὰς πλάρας τῇ. ὁμοῦς ἔκ ἐν τῇ βασιλεύοντος,
ἔκ δαμῶς ἐδειλίασεν, ἀλλ' ἔλεγε μὲν παρρησίας μεγα-
λῆς. Ἐγὼ δεῦν φοβῶμαι ὡς τύραμεν, ἔκτε ἡμεῖς παμ-
τάπασαι τὰς κολάσεις σου, ἀποβλέπωντας εἰς τὰς αἰώ-
νους ἀπαποδόσεις. Ἀφ' ὅτε δὲ τὸν ἐκατέβασαν ἀπὸ
τοῦ εὖλογον, πάλιν τὸν ἔγειλον εἰς τὴν φυλακίαν, ἔκ
εἰς

εἰς τὸν δρόμον τῇ ἠκολούθησαν ἑπτὰ γυναικες ὡσε-
βεῖς ἔκ ἁγάρτοι, ἡ ὁποῖαις ἔπερναν ὡς μύρα ὡσεβε-
τα ἔκ πολυτίμα τὰ αἵματα, ὅπῃ ἔτρεχαν ἀπὸ τας πλη-
γὰς τῇ, ἔκ ἐχρίοντο, μὴ ὡσεβειαν. διὰ τῇτο ἔλαβον
ἔκ τὴν ἀντιμιθίαν τῆς πίστεώς τας, ἀξιοθεῖσαι μὴ
δεχθῆν τῆς μαρτυρίας τὸν ἑφέραμον· διότι ὁ Θεὸς ἐ-
συλλήφθησαν ὡς χειρισμαί, ἔκ ἐφέρθησαν εἰς τὸν
Ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος ταῖς ἐπρόσκειν μὴ θυσιάσων.
ἐκείνου δὲ ἐτεχνώθησαν τέχνῃ, ἔκ μηχανῇ σοφω-
τάτῃ· διότι εἶπον τῇ Ἡγεμόνος· ἀνὴρ θέλεις ὡς δικα-
σὰ μὴ θυσιάσωμεν καθὼς μᾶς προσάσεις, κάμε ἐν-
το ὅπῃ σὺ λέγομεν. βάλε τῇς Θεός σου μέσα εἰς αἶ-
σάκκον, ἔκ σφράγισέ τας, ἔπειτα ἄφες μας μὴ ὑπά-
γωμεν εἰς τὴν Λίμνην ὅπῃ εἶναι σιμᾶ, ἔκ ἀφ' ὅτε
ῤῥηθῆμεν ἐκεῖ καὶ καθαριθῆμεν, τότε καθαρῶς μὴ
τῇς προσκυνήσωμεν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡγεμὼν εἰς τῇς λό-
γους τας, ἔκ ἔκαμεν ὡς τῇ εἶπον. Φάσασαι λοιπὸν
εἰς τὴν Λίμνην, τῇς ἔρριψαν εἰς τὸ βάθος, ἔκ τῇς
ἀφαρίσαν, λέγεται· ἐν τῇ σᾶς πρέπει ὡς μιαιώτατοι,
ἐπειδὴ ἔκ ἐσῆς ἐγνήκετε αἰτία πολλῶν μὴ πέσων
εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀπωλείας οἱ δυσυχῆς ἔκ ταλαί-
πωροι. Τῇτο μαθὼν ὁ Ἡγεμὼν ἐθυμώθη, ἔκ ἔγινεν
ὡς θηρίον ἀνήμερον. ὅθεν ἐπρόσκειν ἔκ ἤφεραν ἔκ-
προσέειπεν τὰς γυναικας, ἔκ λέγει τας· ὡς τολμηρότα-
τα γυναικα, πῶς ἐτολμήσετε ἔκ ἐκάμετε δόλον εἰς τῇς
Θεούς; ἐκείναις τῇ εἶπεν· ὡς ἀφόντε δικασὰ, ὁ ἄλ-
θιμος Θεὸς δεῦν φοβᾶται ποτὲ ἀπὸ δόλου. ὁ Ἡγε-
μὼν λοιπὸν ἐπρόσκειν ἔκ ἀνέειπεν κάμνον, ἔκ ἀνέειπεν
μολύβι, ἔκ ἔφεραν ὁμοῦς σιδηράς. ἔκ ἀπὸ τοῦ ἄλλο
μέ-

μέρος ἔφεραν φορέματα λαμπρὰ καὶ πολυτελῆ, καὶ ἔλεγον εἰς αὐταῖς· διαλέξετε ἑαυτὰ ἀπὸ τὰ δύο, ἢ μὴ δυσιάσετε διὰ μὴ τιμῆσθε, ἢ μὴ ῥιφθῆτε εἰς τὴν Κάμιρον μὴ ἀναλωθῆτε ἀπὸ τοῦ πῦρ τῆς καμίνου. Μία δὲ ἀπὸ αὐταῖς Μήτηρ δύο τέκνων, ἀρπάσασα τὸ λαμπρὸν φόρεμα, τὸ ἔρριψεν εἰς τὴν Κάμιρον καὶ τὸ ἐκατακάωσε. Τὰ δὲ δύο τῆς τέκνα ἔλεγον εἰς αὐτήν, μὴ μᾶς ἀφῆσης μὴ χαθῶμεν εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὡς Μητήρ, ἀμὴν καθὼς ἀπὸ γάλα μητρικὸν μᾶς ἐχόρταιμες, ἔττι πλῆτισόν μας καὶ ἀπὸ Βασιλείᾳ Οὐρανίου. Τότε ὁ Ἡγεμὼν ἐπρόσαξε καὶ ταῖς ἐκρέμασαν, καὶ μετὰ χειρᾶρας σιδηρᾶς τὰς ῥέχισαν, ἀπὸ δὲ τὰς πληγῶν αὐτῶν ἔττεχεν ἀρτὶ αἵματος γάλα, καὶ ἐφαίμοντο εἰς τὰς παρεστώσας ὡσάν τὸ χιόρι λαμπραῖς αἰ τοισόλβιαι· διότι Ἀγγελοὶ κατελθόντες ἀπὸ τῆς Οὐρανῆς, ἰατρῶν παραδόξως τὰ μέλη αὐτῶν, καὶ τὰς ἔλεγον· μὴ φοβεῖσθε φιλόθεοι, διότι ὁ καλὸς ἐργάτης δεῖν πρέπει μὴ ἀρχήσῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ τελειώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ, διὰ μὴ λάβῃ καὶ τέλειον τὸ κόπον αὐτοῦ μισθόν. Ἐττι πρέπει καὶ ἐσεῖς μὴ τελειώσετε καλῶς τὸν ἀγῶνά σας, διὰ μὴ ἐπιτύχετε παρὰ τῆς Θεοῦ τὸ βραβεῖον τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ μακαριότητος. Τότε λοιπὸν ὁ Ἡγεμὼν ἔκαμε καὶ ταῖς ἐκατέβασαν ἀπὸ τοῦ Εὐλίου ὅπως ἐκρέμοντο, καὶ ἐπρόσαξε καὶ ταῖς ἔρριψαν εἰς τὴν κάμινον, ὅπως ἠκολούθησε θαῦμα παράδοξον, ὁμοίον μὲν ἐκείνῳ ἢ τῶν παίδων, ὅπως ἐβάλθησαν εἰς τὴν κάμινον ἢ Χαλδαίων· διότι ἡ φλόξ ἐσβέσθη, καὶ αὐταῖς ῥέχθησαν ἀπὸ τῆς κάμινον ἀβλαβεῖς. Ἡ δὲ πορνὴ τῆς Ἡ-

γε-

γεμὸνος ψυχὴν, ἔλεγε τὸ πρᾶγμα πῶς εἶναι μαγεία, καὶ ταῖς ἐπρόσαξε πάλιν μὴ δυσιάσῃ, ἀλλ' ἐκείναι τὴν εἶπον· μὴ πλαῦσαι ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, διότι ἡμεῖς ἀπὸ τῶρα ἐβάλθημεν εἰς τὴν Οὐρανίου βασιλείαν. Οὐμωθεῖς ἔν μεγάλως ὁ Ἡγεμὼν διὰ τὸ ῥέρον τὴν σκοπὴν αὐτῶν καὶ ἀμετάτρεπτον, ἔδωκε κατ' αὐτῶν τὴν τελευταίαν ἀποφασὶν μὴ κόψῃ τὰς ἀγίας τῆς κεφαλὰς. πηγαιμάμεναι λοιπὸν ἔχαιρον καὶ ἡγαλιώμεντο. Καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν τοπὸν τῆς καταδίκης, ὑψώσαντες πρὸς Οὐρανὸν τὰς χεῖρας καὶ ὁμματα λέγσαι. Κύριε καὶ Θεὲ Βασιλεῦ ἢ Βασιλόμωτον, Εὐχαριστοῦμεν σοι, ὅπως μᾶς ἠξίωσας μὴ τελειώσωμεν καλῶς καὶ καθαρῶς τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ τῆς ὁμολογίας σου, καὶ δεόμεθα σοι σωμαρῶν μὴ μὴ τὴν πρωτομάρτυρά σου Θέκλαν, διὰ ἢ ἱερῶν ὁχῶν τῶν ἱερωτάτων Πατρὸς ἡμῶν Βλασίς, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐγίνετο ὁδηγὸς εἰς τὴν ἀθλήσιν ταύτην, καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίου ζωῆς. ἔγω προσδέξάμεναι, ἡλθον καὶ τὰ δύο παῖδιά εἰς τὴν Μητέρα αὐτῶν λέγοντας· Οἱ ἐξέφαοῖσας ἴδὲ ὅπως εἶναι τῶρα ἡτοιμασμένοι παρὰ τῆς ἐπαρμίας Βασιλείας· παραδώσετε λοιπὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ἀθλητὴν τῆς Χειρὸς Βλάσιον. καὶ τὸτο μὲν ἔττι ἐγίνετο. Οἱ δὲ δῆμιος βιαζόμενος ἐκοίτε τὰς κεφαλὰς ἢ ἀγίων Γυναικῶν, καρπὸν ἀληθῶς τῆς Θεῆς Βλασίς, καὶ καύχημα τῆς ἡμετέρας πίστεως. Μετὰ ταῦτα διὰ προσηγῆς τῆς Ἡγεμόνος, ἔφεραν ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰς τὸν Κριτήριον καὶ τὸν Θεὸν Βλάσιον, καὶ τὴν εἶπεν ὁ Ἡγεμὼν, δυσιάσεις Βλάσιε εἰς τὰς Θεάς, ἢ ὄχι; ὁ δὲ Ἀγιὸς ἀπεκρίθη. Ποῖος ἔχωρτας ἡ-

συ

σιν ἤθελε καταδεχθῆναι ῥὰ προσκυῶ τοιαῦτα Βδελύγ-
ματα ; ὁ Ἡγεμὼν εἶπε· ἀπίσως καὶ σὲ ῥίψω εἰς
τὴν Λίμνην αὐτὴν , δυνάται ὁ Θεὸς σε ῥὰ σὲ φυ-
λάξῃ ; λέγει τὸ Ὁ Ἅγιος . Δοκίμασε, ὦ δικαστὰ , διὰ
ῥὰ καταλαβὴς τὴν δυνάμειν τῆς . Τότε ὁ Ἡγεμὼν ἐ-
πρόσαξε ἐπὶ τὸν ἑρρίψαμ μέσα . ὁ δὲ Ἅγιος ποιήσας
τὸ σημεῖον τῆς τιμῆς Σταυροῦ , ὡς τῆς θαύματος , ἀρέ-
θῃ καθήμιλος ἄβλαβος ὥπῃ ἡβῶν ὑδάτων , ὡς ὥπῃ ξη-
ρᾶς , ἐξέλεγε εἰς τὰς παρεσώτας Ἐλπίδας . ἀπ' ἐ-
χθρῶν ἐοῖς ἐδικοῖσας Θεοὶ καμμία δυνάμειν , εἰσελ-
θετε ἐπὶ εἰς ῥὰ ἰδὲ μὲν . Ἀκῶσμετες δὲ οἱ ἀφόντοι
ἐκείνοι ἐπὶ υπερήφανοι , ἐπήδησαν μέσα ἐξελύτα ὀκτῶ ,
ἐπὶ αὐτοῖς οἱ ἀθλοὶ ἐβυθίσθησαν , ἐπὶ ἐλεεινῶς ἐπρίγν-
σαν εἰς τὰ ὑδάτα . τὸν δὲ Ἅγιον , Ἀγγελοῦ Κυρίου
καταβάς Οὐρανόθεν , πολλὰ περικαρῶς ἐπὶ ἰλαρῶς τὸν
ἐχαίρειν καὶ τῆς εἶπε . Ἐξῆλθε ὦ τῆς Θεῶν δόξης
Βλάσιε , ἐλάβε τὸν στέφανον , ὅπως ὁ Δεσπότης Χει-
ρὸς σε ἡτοίμασεν . Ὁ γὰρ Μάρτυς ῥῆξεν περικαρῶς
ὥπῃ ὑδάτων , ὡς ἐπὶ ἐπὶ εἰς γλῶσσαν σφραγῖς , καὶ
ἐλάμπε τὸ πρόσωπόν τῆς ὡς τὸν Ἡλίου . Ὁ δὲ
Ἡγεμὼν πάλιν τῆς εἶπε , διατὶ Βλάσιε δὲν θυσιά-
ζεις εἰς τὰς Θεῶν ; ἐπὶ ὁ Ἅγιος τῆς εἶπε· ἐγὼ εἶ-
μαι δῶλος τῆς Ἰουδαίας Χειρῶν , ἐπὶ δὲ προσκυῶ πομ-
ρὸς δαίμονας . Ἀπελπίσθεις λοιπὸν ὁ Ἡγεμὼν , ἐ-
καμε κατ' αὐτῆς τὴν ἀπόφασιν , λέγων ὅπως . Ἐπει-
δὲ ἐπὶ ὁ Βλάσιος δὲν ἐπέσθῃ ὅτε εἰς ἐμὲ , ὅτε εἰς τῆς
Βασιλέως τὴν προσαγλῶν ῥὰ θυσιάσῃ εἰς τὰς Θεῶν ,
ἐπρίξε δὲ καὶ τὰς ἐξελύτα ὀκτῶ σφραγίδας , προσάξω
ῥὰ τὸν ἀποκεφαλίσω , ἀπτάμα μὲ τὰ δύο παι-
δία .

δία . Τότε ἀκῶσας ὁ Ἅγιος τὴν ἀπόφασιν , ἠύξατο
λέγων· Κύριε ὁ Θεὸς ἡβῶν δυνάμεων , ἐπάκουσόν με
τῆς δόξης , ἐπὶ δὲ τὴν βοήθειάν σε εἰς ὅσας με ἐπι-
καλεσθῶ ἢ εἰς ἀσφάλειαν , ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλω ἀ-
μάκλῃ ἐπὶ χρεῖαν , καὶ λύτρωσέν με ἀπὸ ὅλα τὰ λυ-
πηρὰ , εἰς δόξαν τῆς παραγίης ὀνόματός σε . Ταῦτα
ἐκείνῃ προσάξαμεν , ὁ Θεὸς ἐπήκουσε τῆς δεήσεώς
τῆς , ἐπὶ ἡκούσθῃ φωνῇ , ὅπως λέγεται· Θέλει πληρω-
θῶν ὅσα ἐζήτησας , ἡγαπήμεν με Βλάσιε . Μετὰ
ταῦτα παρέλαβεν αὐτὸν ὁ δῆμιος ἀπὸ τὸ Κεῖθρον
μὲ τὰ δύο Βρεφὴ ὁμῶς , ἐπὶ ἐκοῦσε τὰς ἱεράς αὐτῶν κε-
φαλὰς ἐπὶ εἰς μίαν πέτραν , ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ
τέχος τῆς Σεβαστείας . καὶ αἱ μὲν ἅγαι αὐτῶν ψυ-
χαὶ ἀπῆλθον ὑπὲρ Ἀγγέλων δωρυφορμεναι εἰς τὰς
αἰωνίους μοῖρας , εἰς τὴν ἀτελεύτητον ἀφροσύνην ἐπὶ
ἀγαλλίασιν , εἰς χεῖρας Θεῶν ζῶντος . τὰ δὲ τίμια
καὶ ἀθλητικὰ αὐτῶν λείψανα , κάποιοι ὀλαβεῖς
χειρῶν τὰ σφραγίσαν τότε ὡς ἐδωρήθησαν . Ὁ
σφραγιστὴς γυνή τις ὀλαβὴς καὶ φιλόθεος ἐπεμελή-
θη , καὶ ἀπρεπῶς ἐκόσμησε τὸν τάφον αὐτῶν . Μα-
ρτυροῦσα δὲ καὶ ἡ Θεοφιλὴς ἐκείνη χήρα καὶ γραῖα
τὴν Μαρτυρικὴν τελείωσιν τῆς Ἀγίας , δὲν ἀλυσμό-
νησε τὴν παραγγελίαν τῆς , ἀλλὰ καὶδε χροῖον ὀλα-
βῶς τὸν ἐόρταζε· τὴν ὁποῖαν ἐπὶ ἄλλοι πολλοὶ μι-
μησάμετες , ἐόρταζον τιμῶς τὸν Ἅγιον , ἐπὶ ὅλοι τὰς
ὀλογίας , καὶ τὰς ἀπτιδόσεις πλοσιοπαρόχως παρὰ
Θεῶν ἀπελάμβανον . Ἀλλὰ ἐπὶ μὲν ὅσοι τὸν ἐόρταζον ,
ἐπὶ εἰς τὰς αὐτῶν περικαρῶς τὸν ἐπικαλεσθῶν , τὸν ὀρίσ-
κασιν ἐτοιμοὶ βοηθὸν ἐπὶ πληρωτὴν εἰς καὶδε τὰς ζήτημα .
Οὗτος

Οὗτος εἶναι ὁ βίος, ἐν ἡ πολιτεία τῆς Α' γίης Γε-
ρομάρτυρος Βλασίου, χειριστοὶ ἀσεβέστατοι. Ταῦτα εἶ-
ναι τὰ εὐδοξία ἐν λαμπρᾷ αὐτῆς κατορθώματα. ὅπως
ἠγωνίσθη, ἔτι με Μαρτυρικὸν θάνατον ἐτελειώθη
διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Σωτῆρος Χειρὸς ὁ ἀοίδιμος.
Ἀλλὰ ἐν ὁ Χειρὸς ἔγω καὶ ζῶντα ἐν μετ' θάνατον,
μετὰ τῆς θαυματουργίας τὸ χάρισμα τὸν ἐτίμησε, καὶ
μεγίστης δόξης εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν τὸν
ἠξίωσε, καμωρτάς τὸν συγκληρονόμον μετ' αὐτὸν τῆς
ἀθάνατης ζωῆς, καὶ μέτοχον τῆς ἀρρήτων ἐκείνων
ἀγαθῶν, ἃ ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἤκου-
σε, καὶ ὧς καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοί-
μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Γέμοιτο δὲ καὶ
ἡμᾶς αὐτῶν ἀξιοθῆναι, χάριτι ἐν φιλανθρωπία τῆς
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρὸς. ὃ πρέπει πᾶσα δόξα,
τιμὴ, ἐν προσκυνήσεσι, σὺν τῷ ἀρχαίῳ αὐτῆς Πατρὶ,
καὶ τῷ παρὰ γένῳ, ἐν ἀγαθῷ, ἐν ζωοποιῶ αὐτῆς Πνεύ-
ματι, νῦν, ἐν αἰεὶ, ἐν εἰς τὰς αἰῶνας, ἡμῶν αἰώνων,
Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοὶ δύο παῖδες, οἱ σωμα-
θλήσαντες τῷ ἀγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῆς ἑπτὰ γυναι-
κῶν, εἴφει τελεῖται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης παιδίῳ ἀθανάσιος.
Σπᾶνδον ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.
Κτέρει Γυναικας ἐπὶ σέπτας τὸ εἶφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συχεθείσας δαίλια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὐρεσις τῆς λειψάνου τῆς ἀγίας
Ζαχαρίας τῆς προφῆτης, τῆς Πατρὸς τῆς τιμῆς Προ-
δρόμου.

Στίχ.

Στίχ. Φαρεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίας.

Τοῖς ζῶσι πιστοῖς, ἀφ' ὅσον βλίζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης,
τῆς ποιήσασας τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Στίχ. Τὴν Θεοδώραν ἀνέστη τιμὴν χαίρων.

Τὴν τιμήσασα Χειρὸς μετὰ τὴν εἰκόνα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡ-
μᾶς, Ἀμήν.

Ωδὴ, ζ'. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰρμός.

ΠΑῖδες Ἑβραίων ἐν Καμίνῳ, κατεπάθησαν τὴν
φλόγα θαρσαλέως, ἐν εἰς δρόσον τὸ πῦρ, με-
τέβαλον βοῶντες. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
τὰς αἰῶνας.

ΕΣΠΗΣΑΣ ῥύμῳ τῆς θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν
ἀποτεκούσα. ὅν δυσώπει Ἀγνή, τὰ πάθη θα-
ρατώσαι, τῆ ταπεινῆς μεσότητος, ἐν ζωῆς με ἀξιώ-
σαι.

ΝΥΜΣΟΙ προσφάγω Θεομήτορ, ἡ πταισμάτων ταῖς
σειραῖς κατεσφιγμένης. διὰ σπλάγχμα ἐλέος,
ῥύσαι με βοῶντα. Εὐλογημένος πάπαγμα, ὁ καρπὸς τῆς
σῆς κοιλίας.

ΟΙΚΤΕΡΟΝ σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τε-
κῆσα Θεὸν λόγον, ἐν φωτὶ τῷ ἐν σοὶ, καταύγα-
σον βοῶντα. Εὐλογημένος πάπαγμα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς
κοιλίας.

ΧΑΙΡΟΙΣ παμάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρ-
κὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλαγῆς Ἀγνή λυτρωτὴν
τὰς πῖσαι, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογῶν-
τας.

Τῆ

Τῷ Ἀγίῳ ὁ αὐτός.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιρος.

Φωτισμῷ θεῖς ἐμπλεωμ, κησάμλρος καρδίαν, ἀ-
προσκόπτως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλά-
νης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας σοφὲ τῇ παρ-
σίᾳ σθ.

Εἰς Ἀρτισμῷ τῷ αἱμάτων σθ, πλαμένη φλοξ ἀπεσβέ-
σθ. τῇ ἐλλάμψει τῷ λόγῳ σθ, ἡ κτίσις ἐφω-
τίσθ, κραυγάζουσα Βλάσι. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῷ
πατέρῳ ἡμῶν.

Δόξα.

Οὐ σκιαῖς ἐκ αἰρίγματος, ὃν ἐπόθησας βλέπεις,
πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, λυθέρτων τῷ ἐσθ-
πῶν, ἐ μέλπεις γηθομλρος. Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ
τῷ πατέρῳ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ.

Ητσαγμῷ κρατηθέντα με, Παρθεμέ ἀμελείας, ἀ-
μαρτίας κατέλαβεν, ὑπρὸς θαυματόφορος. διὸ
μεταμοίᾳς με πρὸς ζωνφόρον αὐγῇ, Ἀγνὴ ὀξέγειρον
ἐ σῶσόν με.

Καταβασία.

„ **Ο**ὐκ ἐλάττωσάν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, πα-
„ ρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῇ, ἀμ-
„ δρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψαλλοῦντες. ὑπερύ-
„ μνητε, ὁ τῷ πατέρῳ Κύριος, ἐ Θεός, ἀλογη-
„ τος εἶ.

Ὡδὴ, ἡ. Τῆς Θεοτόκης.

Ὁ Εἰρμός.

„ **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτῷ, ὁ τιθεῖς
„ θα-

„ θαλάσῃ ὄριον ψάμμοι, καὶ σωέχωρ τὸ παῦ,
„ σὲ ὑμρεῖ Ἡλῖος, σὲ δοξάζει Σελῶν, σοὶ προσφέ-
„ ρει ὕμνοι πᾶσα ἡ Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, ἐ Κτίσῃ
„ εἰς τὰς αἰῶνας.

Εραὶ σε προήγγελαμ, παρθεμονῆτορ φωναί, ἐ-
σομενίω Κορὴ τοῦ ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τρο-
φοῦ, γέμνησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξυλῶ
κεκτημενίω. Ὁ θεὸς σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Ηὀρῶν σε ὀξέλεξατο, τῷ καλλομῷ Γανὼν τῷ
πατρὸς ὁ λόγος, καὶ σθ ἐν μέσῳ κατεσκηλώ-
σε, ἐ ὡς ἠυδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὥραιος, τὰς ἀμ-
θρόπας παύαμε προῆλθε, τῷ ἀμαυρωθείσῃ ἡμῶν
καθαῖαι φύσιν.

Ο Παράδοξος τόκος σου, τὰς διαμοίᾳς ἡμῶν, κατα-
πλήττει μόνη ἀλογημένη, ὁ Θεός γὰρ ἐκ σοῦ,
σάρκα προσέλαβεν. ὅπερ ὡς διαμείμας Θεοτόκε, ἀ-
τρέπτος τῇ φύσει. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Κτματούμενον σάλαμ με τῆς ἀμαρτίας ἀγνὴ, τῇ σῇ
μεσσίᾳ πρὸς σωτηρίας, μεταμοίᾳς βοῶ, ἵδνωμ
δέσποισα, παργαλῶνς λιμενίας, ὅπως βλέψω φῶς
σωτηρίας, ἐσκοτισμένος αἰεὶ τῇ ῥάθυμιά.

Τῷ Ἀγίῳ, Ὁ αὐτός.

Ψς Κεῖος ἐθελόθυτος, ὡς ἱερέον δεκτὸν, ὡς
Ἀμρὸς ἄκακος, χαίρων προσέχθης, τῷ τυ-
θέντι Ἀμρῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συ-
μνήθης ὁμνύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἱερω-
τάτῳ, παμμακάρ ὑμνωδίᾳ.

C

Σπ-

Γαλαγμοῖς ἤ ἀϊμάτωρ σὺ, ἀποξηράσας θυτὸν, ἀ-
θείας Μάρτυς, ἐβλύσας Κόσμον, ἰαμάτων κρητὺς,
παύοντα καυσωμά, παθνημάτων παρτοίων, ἤ ἐν
πίσει σοι καταφάγοιτων, ἐ ὑπερυψιωντων, Χειρὸν
εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογῶμεν Πατέρα, Υἱὸν, ἐ ἅγιον
Πνεῦμα.

Οὕκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,
ἱερῶν γυναιῶν χορὸς, ἐβόα ὁ μακάριος. ὅθεν
ξεόμεναι, ἐ πνεὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδηρῶ χάρας ἐκ-
τιμῆσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, Χειρὸν εἰς τὰς αἰ-
ώνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εραί σε προήγγελας, παρθερομήτορ Φωταί, ἐ-
σομένην Κόρη τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν προ-
φῶν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς ἐ σύλληψιν ξενίῳ κε-
κτημένην. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ώνας.

Αἰνῶμεν, ἀλογῶμεν, προσκυνῶμεν τὸν
Κύριον.

» **Π**αῖδας ἀγαθὸς ἐν τῇ Καμίῳ. ὁ τόκος τῆς
» Θεοτόκου διεσώζετο. τότε μετ' τυπούμενος,
» νῦν δὲ ἐμεργόμενος, πῶ οἰκουμενὴν ἅπασαν ἐ-
» γέρει ψάλλει σοι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔρ-
» γα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰ-
» νας.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, ὁ. τῆς Θεοτόκου.

Ο' Εἰρμός.

» **Π**ροδηλωθέντα, ἐν Ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν
» πνεὶ ἐ βάτω, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς
» ἡμῶν ἤν πηγῶν σωτηρίας, ὑμνοῖς ἀσιγητοῖς μεγα-
» λυνόμεν.

Φέρεις ἐν ἀγκάλας, Χειρὸν τὸν διακρατῆντα, οἰ-
κουμενὴν πᾶσαν, χερὶ Ἀγνῇ Παρθερομήτορ. ὅν
ἰκέτῃς ὡς Υἱὸν σου ἐ κτίσῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ἀνυμνήτων σε.

Ως διασωθέντες, Παρθέμε τῆς πνεὶ κατάρας,
διὰ τῆς σὺ θείας τόκου, ἐπαξίως ὑμνῶμεν, ὡχα-
ρίζως πάντες μελωδῶντες. χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπίς
ἡμῶν.

Εἴ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν ἐ τεῖχος. σὺ εἴ ἡ
ἀντίληψις ἡμῶν εἰς σε προσρεχόμεν. σὲ καὶ νῦν
εἰς πρεσβείαν κινῶμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν ἡμῶν
ἐχθρῶν.

Δέσποινά Παρθέμε, Ἀγνὴ ἐ δεδοξασμένη, μετ'
τῆς Γεραρχῆς, τὸν σὸν Υἱὸν ἐ Βασιλέα, καδικέ-
τῃς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, σῶσαι τὰς πηγὰς σε μα-
καρίζοντας.

Τῶ Ἀγίῳ. Ο' αὐτός.

Ως ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐπι-
βάς τὰς αἰῶνας μορὰς, κατέλαβες ὥραϊος, ἀγ-
λαΐαις ἀποδειχθεῖς ἡμῶν ἀγῶνι, καὶ τῷ στεφάνῳ σου
παρίσασαι.

Εν τῷ φωταυγῇ Ἡλίῳ, ποθέσαι γυναῖκες, καὶ
ἡδυνήσῃς Χειρὸν, ὅσφραρθεῖσαι σου μύρων, διὰ
τὰς

πάθος τὸ σὸν ἐκόμισα πάθος, καὶ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ
ἠξιώθησα.

Δόξα.

Η Μιροφανὲς ὡς ἀγὴρ, ταῖς αἰῶν χορείαις, αὐλιζό-
μενος Βλάσιε, τῷ φωσφόρῳ σου μνήμην, τῆς γε-
ραίροτας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις
σου δεόμεθα.

Καὶ μὲν, Θεοτοκίον.

Φ Ἐρεῖς ἐν ἀγκάλαις, Χειρὸν τὸν διακρατῆντα, οἰ-
κνερῶν πάσῃ, χεὶρ Ἀγνή Παρθενομήτορ. ὅν
ἰκέτῃς ὡς Υἱόν σου ἐκτίλιν, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν
ἀνυμνήτων σε.

Καταβάσια.

„ **Α** Πας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πράματι λαμπά-
„ δαχόμενος. παμνήγειζέτω δὲ, αὐλῶν μόων
„ φυσὶς γεραίρῃσα, τῷ ἱερῷ παμνήγειν τῆς Θεομή-
„ τορος, ἐβοάτω, χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε
„ Ἀγνή Ἀπαρθεμε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πρῶματι τῷ Γερῷ.

Η Αρτύρων σε ὠραίῃσα, Γερέων τὸ κλέος, γινώσκο-
μεν παφύλβιε, Βλάσιε Γεράρχα. ὡς θυμὰ γὰρ
προσέφερες, σεαυτὸν ἐτέθυσαι, τῷ δια σὲ εἰς θυ-
σίαν, ἐκασίως ἐλθόντι, ἀγαθόπῃτι ἀφράσῳ, ἐβελή-
σαι ἀρρήτων.

Ἐτερον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Α Εὔτε ἐδῶμεν σήμερον, τῷ Χειρῷ δόξα πάπτες.
αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, ἐ-
θαύ-

θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Γεράρχην, ἐ Μάρ-
τυρα ἐδοξασε, Βλάσιον ὃν τιμῶντες, ἐ τῷ αὐτῷ,
ἱερῷ παμνήγειν ἐκτελέμεν, ἀμαρτιῶν λυτῆμενοι,
ταῖς αὐτῷ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θ Ἡτῶ με τὸ πλατύνετον, πρόβατον παραβάσαι,
Θεὸς ὁ πλατύνσας με, σὺ τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ μῆ-
τραν, ὑπέδεις ἀχράντε Κορὴ. καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤ-
μων, εἰς Οὐρανοὺς ἀνύψωσε, σινδρίαν τιμήσας,
τῇ πατρικῇ. οὐ τῷ ἀνυπέρβλητον ὡπλάγχρῃαν,
καὶ σὲ τῷ Θεομήτορα, προσκυῶ ἐδοξάζω.
Εἰς τὰς Αἴρας. Πᾶσα προή. ἰσῶμεν στιχ. δ. καὶ
ψαλλόμεν τὰ παρόντα προσόμοια.

Ἠχος, α.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Π Ἡς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπο-
μογῇ σου, ἀθλοφόρε Κυρίε. ἐ μίκῃ Οὐρανόθεν
ἐδέξω σοφέ. μὴ ἔν παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῆς πίστεως
τελειώτων τῷ ἱερῷ, καὶ σεβασμίου σου ἀθλησίμ.
Π Οὐς ἱερεὺς σε ἀγῶνας πικρῶς γεραίρομεν, ἀθλητι-
κοῖς καμάτοις, ὅς διώκοντας χαίρων, Βλάσιε τει-
μάκαρ, ὑπὲρ Χειρῶν, τῷ Σταυρὸν ὑπομένεμας, καὶ
τῷ ἀγίῳ σου μνήμην περὶ χαρῶς, ἐορταζόμεν ἐν ἁ-
μασίμ.

Η Τῶν λευγαλῶν σου θῆκη Γερομαρτύς Χειρῶν, ὡς
ποταμὸς ἐκβλύζει ἢ ἰάσεων ρεῖθρα. ἐ πάντων
καταρδᾷ ἢ ἀσεβῶν, τὰς καρδίας παμάφημε, ἢ
προσφοιτῶντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνήτων τῆς
ἀγῶνός σου.

Γε.

Γερομύνης τῷ λόγῳ Πάτερ γερόμενος, μαρτυρικοῖς τε ἄθλοις, σεαυτὸν ἐκλαμπρύνας, Βλάσιε τεισ-
μακαρ παρέχοις ἡμῖν ἱαμάτων χαρίσματα, τοῖς
ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶ-
σιν σε.

Δόξα.

Η΄χος, πλ. β'.

Γερόντι ἐννομώτατος, μέλει τέλους σου ἐλθιμάτισας
παμμακάριστε Βλάσιε. ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα, ἐ
ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμα ῥέχενας ὑπὲρ Χριστοῦ τῷ
Θεῷ, καὶ θυμὰ ὑπρόσδεκτον αὐτῷ προσήγαγες.
Διὸ παρρησίᾳ ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἰκέταί
ὑπὲρ ἧς πίσει καὶ πόθῳ τελουμένων τῷ ἀσεβέ-
στον μνήμῳ σου. καὶ τοὺς αὐτῷ γεραίροντας, ῥυθί-
ναι περασμῶν, ἐ παπτοίῳ κινδυνῶν, ἐ περιστά-
σει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ο' αὐτός.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία Μεγάλη.

ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τῷ Λειτουργίᾳ τυπικᾷ, καὶ ἐκ τῷ Καρόμος τῷ
Α' γίγ, Ω' δὴ γ. ἐ ς'.

Ο' Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς Γερομαρ-
τυρα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον, ἔσαι δίκαιος.

Μεγαλιώτερον.

Βάσις ἀσεβείας οἱ ἀσεβεῖς, θέλοντες σαλευ-
σαι λύμνης βάλλουσιν εἰς βυθὸν, ἄσειτον δὲ
γρόν-

γρόντες ῥέ, ὀφθαλμῶν ὠθεῖν, τῷ μαρτυρίᾳ ξίφει, τὸν
θεῖον Βλάσιον.

Ε' τερον.

Πρὸς τὸν φοινίξας τῷ ἱερῷ, λύθρῳ μαρτυ-
ρίᾳ εἰσεληλυθας ἄθλητᾷ, εἰς τὰς Οὐρανίους μο-
μας ὑπερπρεσβύων, ἡμῶν ἧς σὺ τῷ μνήμῳ τιμῶν-
των Βλάσιε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Τῷ δὲ Θεῷ δόξα ἐ κλέος.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

(sic) **A** Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor Dottor Natal dalle Laste, nel Libro intitolato, L'accoluzia del Glorioso S. Basilio di Selenchia in Idioma Greco Manoscritto non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Niccolò Glichi Stampator di Venezia, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 23. Settembre 1786.

(Andrea Querini Riformator.

(Francesco Morosini Sec. Cav. Proc. Riformator.

(Niccolò Barbarigo Riformator.

Registrato in Libro a Carte 201. al Num. 1842.

Giuseppe Gradenigo Segr.

Adi 26. Settembre 1786.

Reg. a Car. 137. nel Libro presso gl' Illustr., ed Eccel. Sigg. Esecutori contro la Bestemia.

Giannantonio Maria Cossali Nod.